

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hóra 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hóra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
6-hetesben poszt sor egyszer 20 fr.
minden következéskor 15 fillér.

nyitási ára 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1901.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Szombat, augusztus 24.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vesércikk: Látogatás Párisban.**
- Extravaganciák a német vámtarifában.**
- Pályaválasztás előtt.**
- Szellőket árverezik.**
- Jogász és hercegnő.**
- A rövidlátó úr.**
- Egy urinó rejtélyes halála.**
- Az égtek konkurrense.**
- A vendéglátásról.**
- Breda gróf nyugdíjazása.**
- Ocskay brigadéros szemlét tart.**
- Krokodil az erdőben.**
- Tárca: A nyakék.** Irta: Jules de Glouvet.
- Csarnok: A kaland.** Irta: Pekár Gyula.

Látogatás Párisban.

Arad, augusztus 23

Az autokrata cár látogatásra készül. Meglátogatja Franciaországot. A francia köztársaság örül a hatalmas cár látogatásának. Hiába, a tekintélyt nem lehet lerombolni, a tekintélyt semmiféle politikai elmélet nem helyettesítheti. Érdekes, hogy ezt a látogatást a monárkisták veszik rossz néven s a republikánusok igyekeznek a cári tekintély és fenség melegében sütkérezni.

Erthető az öröm, mely az egész francia sajtóban kifejezésre jut a cár közeli látogatása fölött. A nagyhatalmak viszonyában, a hármasszövetség létrejötte óta, lényeges változás nem állott be. A hatalmak csoportosulásában kétségkívül fontos

szerepe volt 1870. óta a franciák revanche-eszméjének. S mikor a hármasszövetség, mint védelmi szövetség, szükségyszerűleg az Orosz- és Franciaország felől fenyegető eshetőségekkel szemben stipulálta feltételeit, önként adva volt a szövetségi egyensúly eszméje, mely azóta tudvalevőleg meg is valósult az orosz-francia szövetségben.

Ha azt mondtuk fentebb, hogy a nagyhatalmak viszonyában lényeges változás nem állott be, ezt csakis a nemzetközi politika állandó konstellációjára értettük. Az érdekek és érdekkörök nem változtak s azok az okok, amelyek előbb a hármasszövetség, majd az orosz-francia szövetség létrejöttét eredményezték, mindmáig nem szűntek meg. De megváltozott az egyes nagyhatalmak viszonya annyiban, hogy a feszültség, mely sokáig és sokszor válságok örvénye felé kergette Európát, jelentékenyen engedett.

Két nevezetes momentuma volt ennek a kedvező fordulatnak. Az egyik az, hogy Ausztria-Magyarország és Oroszország a keleti kérdésekre nézve a statuskvó érintetlenségében megállapodott s hogy a Balkán-államok elvesztették a lehetőséget az egyik, vagy a másik hatalom háta mögött azokat a fondorlatos játékokat üzni, amelyekben a keleti kérdés állandó veszélye rejlett. A másik momentum a német császárnak ugyszólván személyi politikája a francia köztársasággal szem-

ben, amely habár csak érzelmi szférákban mozog s érzelmi téren jut is kifejezésre, de fokról-fokra enyhíti az ellentéteket s gyöngíti a revanche-politikusok helyzetét.

A tavalyi nagy kiállítás azonfelül meghozta Franciaországnak a várt diadalt s lecsilapította a rivalitással járó szenvedélyek háborgását. Franciaország annak a tudatára jutott, hogy a kulturában még mindig elsőrangú szerepe van s hogy sem ezt a szerepét, sem nagyhatalmi állását és tekintélyét, amelyet a köztársaság visszaszerzett neki, el nem vitatja tőle senki. Békés, gazdasági és civilizatórius verseny igenis folyik, de a hódítások kora, a középkori értelemben, rég lejárt s az európai hatalmaknak nincs okuk területi épségük miatt aggódni.

Ily viszonyok közt a francia-orosz szövetségnek leginkább csak az a jelensége domborodik ki, melyet az a köztársaságra nézve bir. Belső politikai sikere a köztársaságnak, hogy az autokrata cár megkötötte s állandóan ápolja a vele való szövetséget, s a köztársaság belső ellenségei nem is tudják megbocsátani a cárnak, hogy a respublikával karöltve jár. Loubet elnöknek s a Waldeck-Rousseau-kormányának belpolitikai nagy sikere a cári látogatás, mert az ő pozíciójukat erősíti s népszerűségüket fokozza.

Hogy éppen a kongregációkról hozott törvény után, amely a monárkista ellen-

TÁRCA.

A nyakék.

Irta: Jules de Glouvet.
(Franciából.)

Az ut szélén egy ágon csüngött a nyakék, a kövekkel kirakott, szép arany nyakék. Az ázsiai kigyó szépségével és bájával ragyogott az naptűzes sugaraiban és csendesen mozgott a szél-fuvalmában. Őr nem örködött a fa alatt, köröskörül emberi hang nem hirdette a tulajdonos közellétét. Oyan volt, mint a kísértés jelképe a magányban.

De ime, ekkor a vadászatról visszatérő fiatal nemes jelenik meg az ut kanyarulatánál. Lassan lovagolt, lehorgasztotta a fejét és sóhajtott. Rongyos ruházata, a kopott lószerszám, a kiéhezett kutyák elárulták a nyomort. Soha még sorsáva' elégedetlen ember több keserűséggel nem ment egy romba dőlő kastélyban reá váró koldusebédhez.

Hirtelen erős ütés érte őt az ingó lombtekből. A lovag azt hitte, hogy parittyából kirepült kő találta és gyorsan megállt; szeme előtt lebegett a szép arany nyakék. Nem tudom, mi volt benne erősebb, a csodálat-e, vagy pedig a meglepetés. De egy fényes sugárról megvakítva, — csakhamar így szólt magában.

— Ez az ékszer, ha nem is lenne gazdaggá, de legalább képes volna szegénységemet feledtetni. Milyen kár, hogy ez nem az enyim!

A lovag körültekintett; élő lény nem volt a közelben. Szeme a földre irányult; emberi lábnyak semmi nyoma. A tiszta ércen semmi jel, semmi felírás. Végre, hogy teljesen megbizonyosodjék, fogta a kürtjét és riadót fújt. Csak a visszhang válaszolt. Hosszu gondolkodás után abban állapodott meg, hogy örültség volna, ha ilyen kincset a hollónak hagyna martalékul. A régi időkben persze szent volt az arany, amely ilyen módon az ut szélén hevert; de a jámbor Rolion herceg óta nagyot változtak a dolgok.

— Ez a gazdátlan nyakék azé, aki először erre megy; nem én vagyok-e az?

Végül arra a gondolatra jött, hogy valami jó szellem éppen az ő számára akasztotta oda és miután egy újabb kürtszóban utolsó aggálya is elhangzott, hazavitte a kincset.

Említettem, hogy ez az ember fiatal volt; könnyen kitalálható tehát, hogy pazarló volt és külsőségektől megittasult. Szép paripa, pompás öltözetek, zajos lakomák, muzsika és tánc, szereimes hölgyekkel: ez lett örömeinek tárgya, életének célja. Megtanulta, hogyan kell nevetni, ha nincs is kedve, hozzá, beszélni úgy, hogy semmit se mondjon, szellemét mások ostobaságával táplálni. Nagyra becsülték. Amikor kiürült az erszénye, elhatározta, hogy nőül vesz egy kifosztott, de gazdag özvegyet, aki tüntető kegyet tanusított ez ő kis esze után. Szerencsétlenségére galáns szándéka felidőzte egy katonának a haragját, akinek hasonló vágyai voltak és aki nem akart megbátrálni. Es-

kitört a háború. Az özvegy két udvarlója párbajra kelt, amelyből lovagunk egészen összevagdálva került vissza. Koldus, mint annak előtte, de erősen megrongálva. Az élet örömei után való vagy még súlyosbitotta szegénységének terhét. Így tehát kénytelen volt eladni a nyakékot.

Az ékszerész, aki megvette és eladásával az országos vásárig várt, kora hajnalban utnak indult. Nem törődve sem a harmattal, sem a hűvös szellővel, könnyű léptekkel haladt előre és gondolatban mérlegelte a nagy nyereséget, amely a markát útni fogja. Tulajdonképen kizsákmányolta a nemes ember tudatlanságát; de vajon ilyen szép ékszer nem érdeli-e meg, hogy az ember vétkezzék miatta? És ha valakinek a kertje mögött van egy szőlő, amelynek birtoka jól esnek a szívének, akkor nem szabad-e kissé félretenni az aggodalmakat és megfizetni a kapzsi szomszédoknak a követelt árt? Fél lem és lelkifurdalás nélkül siettetted tehát lépteit és magában dudolgatta:

— Enyim a nyakék, enyim lesz a bor.
Gunyos hang szólalt meg az erdőben:
— Úgy látszik, hogy szeretsz inni?
Ezzel a békerontó kiugrott az utra. Azoknak a gyanus külsejű utonállóknak egyike volt, akiket nem szívesen lát magával szemben a békeszerető utas. Ékszerészünk tehát futásnak eredt.

A másik úzóbe vette és utána kiáltott:
— Megállj! Ha anynyira sietős az utad, akkor engedd meg, hogy könnyítsek rajtad.

zékét sujtotta, épp kapóra jön a francia kormányának a cári látogatás, azt talán fölösleges bővebben magyarázni. A lobbanékony és hevesvérű franciák örömmorban fognak uszni a cári napok alatt s hálásak lesznek a köztársasági kormányának, hogy ezt az örömet megszerezte nekik. Időközben pedig a kongregációs törvény jelentékenyebb incidens nélkül életbe fog lépni s a kamara új ülészsaka elé a Waldeck-Rousseau-kormány friss életerővel tekinthet.

Nemzetközi vonatkozásaiban a cári látogatás nem lépi túl az egyszerű udvariasság határait. Arról meg, hogy e látogatásnak valamelyes éle lenne, szó sem lehet. A cár tavaly szerette volna már a párisi kiállítást meglátogatni, de a cárné állapota miatt kénytelen volt e tervéről lemondani. *Delcassé* legutóbbi pétervári utazása alkalmával a cár azt az óhaját fejezte ki, hogy alkalmat szeretne találni régebbi ígérete beváltására. Így jött létre e látogatás, a reimsi nagy hadgyakorlatok alkalmából, s mi sem természetesebb, minthogy a cári pár egyuttal Párisba és Közép-Franciaország néhány városába is ellátogat.

Hogy tényleg nincs és nem lehet valamely kizárólagos politikai jellege a cári látogatásnak, bizonyossá válik azáltal is, hogy a cár az utazás alatt minden valószínűség szerint II. *Vilmos* csárral is fog találkozni, még pedig, hir szerint, Kielben vagy Danzigban. A viszony Oroszország és Németország közt ez idő szerint oly kitűnő s a két uralkodóház közt is oly bensőségteljes, hogy a cár el nem mulaszthatja a találkozást a német császárral, annak nyilvánvaló megsértése nélkül. Tényleg úgy is hallatszik, hogy a kieli vagy danzigi találkozás megelőzi a franciaországi látogatást. Így tehát ennek politikai jelentősége nem terjed túl azon az érzelmi szimptomán, melyet az oroszbarát franciák kétségkívül nagy lelkesedéssel kifejezésre is fognak juttatni.

(*)

Extravaganciák

a német vámtarifában.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 23.

Másnak már nem is lehet nevezni azt a vállalkozást, amire a német birodalmi Landwirthschaftsath ständiger Ausschuszsza (mezőgazdasági tanács állandó bizottsága) ráadta a fejét. Ez a testület a minap gróf *Schwerin-Loswitz* elnöktete alatt ülést tartott és a Reichsanzeigerben közzétett német vámtarifajavaslatl szemben öt pontban fejtette ki álláspontját, amelynek ötödik pontjában a következőket mondja:

A vámtételek „állatokért kizárólag suly szerint szabandók ki, a hus és más állati termékekre vonatkozók pedig szintén főlemelendők.”

Tervük szerint természetesen az állatok vámjá is még nagyobb lenne, mint a hivatalosan közzétett javaslatéi, melyeknek szokatlan nagy voltát már méltattuk. Hogy mily mértékben kívánják a „Reichsanzeiger”-ben közzétett javaslat tételeire a Landwirthschaftsathbeliek ráduplázni, azt következtetjük a „National Zeitung” értesüléseiből. E szerint a szarvasmarha-, juh- és sertés-ovételi vámját métermázsánként 20 márkára kívánják a Landwirthschaftsath főlemelni, holott a hivatalos javaslat az ökör métermázsáját csak 12 márka, a tenyészmarhát darabonként 15 márka, a borjut darabonként 4, a juhot darabonként 2 márka vámmal kívánja terhelni. Amit a Landwirthschaftsath kíván, tehát majdnem duplája, sőt aprómarhánál majd háromszorosa vagy még ennél is többje az amugy is támadó jellegű hivatalos vámtarifa-javaslat vámtételeinek! A husnál az emelési szándék nem nagy mértékű, de a tételek azért egyenesen nevetségesek, mert a Landwirthschaftsath métermázsánként 40, 75, 125 márka vámot kíván, s hivatalos 30, 35 és 70 márkás tételekkel szemben, a disznósirt métermázsánként 40 márkával róná meg (hiv. jav. 12 és fél márka), a fagygyut pedig 10 márkával (hiv. jav. 2 és fél márka.)

Hogy a hus és állati nyersterményeket a német agráriusok ilyen magas vámvédelemben akarják részesíteni, annak meg van a maga

oka-foka. Vártuk, hogy az be fog következni. A rostocki husiparos birodalmi gyűlésen ugyan is nagyon neki mentek a *tulzó agráriusok* jó étvágyának (Begehrlichkeit) és azt *gyalázatosnak* (schundlich) nevezték el. Ezt a mezőgazdasági egyesületek állatértékesítő központja nagyon rossz néven vette és egy ezzel foglalkozó hosszabb cikkben így próbálja a kedélyek megnyugtatót: „Nem jó, ha két oly kereseti ág, mely ős időktől fogva egymásra van utalva, egymással hajba kap stb.”

Ezenfelül a német husiparosok a magas német államvámok ellen egyébként is nagyon mozgolódnak. A Landwirthschaftsath tehát ugy a rostocki állásfoglalást, mint a most folyó mozgolódást paralizálni akarja azzal, hogy a magas állatvámok mellé a hus és állati nyerstermények vámjának még fokozottabb fel-emelését sürgeti. Számításaikban a kiinduló pont az, hogy amikor a német husiparosok az élő állatok bevitelének megkönnyítését és a határozatok enyhítését sürgették, ugyanakkor a hus és állati nyerstermények vámjának főlemelését is követelték.

Midőn tehát öme vámtételek fölcsigázását a Landwirthschaftsath a maga tekintélyével is hajlandó előmozdítani, ellenszolgáltatásul rekonpenzációképpen nyilván azt várja és reméli a husiparosoktól, hogy azok meg „a két kereseti ág egymásra utalt voltánál” fogva engedni fognak az élő állatok bevitelének megkönnyítésére és a határozatok enyhítésére irányuló követeléseikből.

A német husiparosok azonban nem oly rövidlátóak, hogy észre ne vennék a tulzó agráriusok új hálóját, mely azt hazudja, hogy a hus és állati nyerstermények vámjának emelése az ő kedvükre való, pedig hát végeredményében szintén a tulzó agráriusok malmára hajtáná a vizet. Mert ha se hus, se állati terméket, se élő állatot nem lehet Németországba bevinni — aminthogy a Landwirthschaftsath javaslata szerint még kevésbé lehetne — akkor a nagy keresetnél fogva az elégtelen élő állatokért a husiparosoknak még többet kellene fizetniök s a fogyasztók folytonos sopánkodásai miatt még többet kellene szenvedniök.

Ha nem csalódom, valami nyakékről szóltál? Ilyen sulyu teherrel nem bírsz szaladni.

Ezzel reátámadt a kereskedőre, aki kétségbeesetten védekezik, de a tolvaj ügyesebb, hatalmasa keríti a kincset és szalad vele. A kereskedő alig bír feltápáskodni: a fél füle a harctéren maradt. Jajgat és sopánkodik; oda az arany nyakék.

A tolvajoknak eszéágában sem volt, hogy bandájának cinkostársaival osztozkodják. — Bevárta tehát az éjszakát, a faluban valahol ásott lopott, — az erdőben gödröt ásott és oda rejtette zsákmányát. — Ez bölcs elővigyázat volt. De azért meggondolta magát a tolvaj; amikor nemsokára észrevette, hogy üldözik, odavezette öcscsét, akinek hallgatásában bízhatott.

— Itt nagy értékű ékszer van elásva. — Ha börtönbe találnék kerülni, amit — az ördög tudja — nem óhajtok, akkor idejössz, — kiásod az ékszert és eladod, hogy megvesztesd a börtönört, és kiszabadithass. Emlékezzél és hallgass!

Ez a rabló, akinek eddig mindig kedvezett a szerencse, — végül kelepébe jutott és erős zár alá került. Öcscse azonnal az erdőbe rohant és felásta a kijelölt helyet, — de jaj, az arany nyakék helyett csak egy kutyának a hulláját találta ott. — Ezzel nem lehetett megvesztesgetni a börtönört; — így tehát nem is volt menekvés: a rablót felakasztották.

Hogyan történt ez a csodás átváltozás?

Ugy, hogy először életében elégedetlen volt a szép Izóra. — ez a sors-kényeztetete, híres kacér nő. Nem aludt többé a négyszögletű káderny-párnán a szelíd kis kutya, amelyet kedvencéül és társául választott. — Falánkságának esett áldozatul. Vége volt; vége az enyelgésnek, vége a játéknak! folytak a könyvek.

O, drága állat, akihez hasonló férfi soha sem létezett, vajon élet lesz-e az, ha nyakadat nem diszithetem többé szép szalagokkal? . . . Menj, kertészemester, tüntesd el urnód szeme elül legjobb barátjának kihült tetemét és keress a távolban poetikus helyet, ahol a legmegsiratottabb kis kutya susogó tölgyek árnyékában megpihenhessen!

A kacér nőnek görcei voltak és száműzött a házából minden világi társaságot. A kertész pedig elvitte a kutyát az erdőbe és egy rejtett helyet választott, ahol a föld kevésbé volt kemény és ennélfogva kevesebb munkát is adott. Szorgalmasan is ásott . . . és megtalálta az arany nyakéket. Nem is kell mondani, hogy elámult, de mint házi kötelességeinek rabszolgája, kivette a nyakéket, hogy helyébe tegye a kis kutyát és egy másiknak ne legyen utjában. Azután pedig, minthogy becsületes ember volt, a megbízás teljesítéséről a következő szavakkal tett jelentést:

— Mikor a kis kutyát moha alá temettem, ezt találtam a kövek közt

A csodálat kiáltása volt a felelet. A hölgy az ékszert legalább százszor forgatta ide-oda

fehér kezében, ragyogatta a lámpa fényénél, bársonysima bőrére tette, szépnek találta magát és meg volt vigasztalva. Titokban egy gyöngé hang azt sugta:

— Ez a nyakék nem a tiéd.

A hiuság azt felelte:

— A mi nekem illik, az az enyim!

Ugy látszik, ez az indok volt a nyomossabb, — minthogy pedig az ember azért ékesíti magát, hogy másoknak tessék, ennélfogva a hölgy ismét meghívta mind a barátait és a fiatal urakat. — Az erdőben talált ékszer megtette a kívánt hatást, — a nők irigye az urak szerelmesek lettek. A hölgy pedig elfelejtette a kis kutyáját, hogy ezt a kettős örömet élvezte.

Egy hétnél tovább tartott ez a diadal, a nyakék általános feltűnést keltett. De egy kegyetlen esemény véget vetett ennek a galáns csatározásnak: a szép hölgy egyszerre elvesztette virágzó színét: ismeretlen betegség (melynek az orvosok csakhamar valami görög nevet adtak) pusztította az arcát. A hölgy orvoszert kért vagy halált. Elhatározta, hogy a világ összes tudósaitól tanácsot fog kérni. De könnyű élet és teli erszény soha sem járt együtt és a beteg kénytelen volt egy érdemes uzsorást hozatni a vidékről.

— Nézze ezt, — mondotta és a nyakékre mutatott. Sok pénzre van szükségem, kölcsönözzön erre a zálogra!

Az öreg kinyitotta a köpönyegét, elvette a mérleget és a pápaszemet, megnézte, megta-

TÁVIRATOK.

Loubet látogatása.

Páris, augusztus 23. Mint hivatalosan jelentik, *Loubet* elnök a cár látogatását még a tél folyamán a „Felix Faure“-hid felavatása alkalmából viszonzni fogja.

A délafrikai háború.

Pretória, augusztus 23. Tegnap kémkedés miatt agyonlőttek egy *Upton* nevű fölföldi születésű embert. *Upton* és még három ember, a kik egy bur kommandóhoz tartoznak, megadta magát az angoloknak, de később át akart szökni az angolok vonalain. *Upton* három társát fogva tartják.

Kinai hírek.

Peking, augusztus 23. *Li-Hung-Csang* három nappal ezelőtt ismét megbetegedett, de már állítólag jobban van. *Csing* herceg kijelentette, hogy a császártól táviratilag felhatalmazást kért a jegyzőkönyv aláírására, de nem kapott választ. Még egyszer nyomatékosan kérdést intézett az udvarhoz és most várja a választ.

Pályaválasztás előtt.

(Egy érdekes új könyvből.)

(*Amicus Juventutis* álnevű szerzőtől a pályaválasztásra vonatkozólag könyv jelent ma meg Budapesten. Ennek előszavából közöljük az alábbi érdekes részletet.)

„Minden pálya dicső, ha belőle hazadra derül fény!” — mondja a költő; s nincs az az életpálya, a melyen a tisztességes és kötelességtudó ember kenyeret és becsületet ne tudna szerezni magának, — mondja a tapasztalat. Az egyéni tisztességérzet és kötelességtudás biztosítja mindenkinek a becsületét és kenyerét s ez oly igazság, a melyben nem csalatkozik soha senki. Nem szabad feledni, hogy minden ember élete több-kevesebb bajlódással telik el s hogy nem irigylésreméltó az az ember sem, a ki érdemtelenül jut hatalomhoz és gazdagsághoz.

Mindenkinek meg van a maga baja s gyakran éppen azoknak a legtöbb, a kik a legirigylésreméltóbbaknak látszanak. És semmi e világon nem ér fel azzal a nyugalommal, a melyet

a kötelességtudó ember érez, ha van benne egy kis szerénység és béketűrés is. A legtöbb ember, a ki nagy jövedelemhez és hatalomhoz jut, visszasírja azt az időt, a mikor még igen szegényes körülmények között, de nyugodtan és szerényen élt. A ki nem született gazdag embernek s mégis nagy jövedelemhez jut, véres verejtékekkel, szíve véreinek hullásával szerezte azt, a mije van, — föltéve persze, hogy nem sültgalambként repült szájába a jó mód. Főnyeremény vagy hozomány alakjában. A gondterhes, átvirrasztott éjszakák, a reggeltől estig tartó lázas, ideges, tulságos munkálkodás olyan torturája a léleknek, a melyet a meggazdagodott ember utólag gyakran szívesen megváltana a vagyonával, ha lehetne.

A pályaválasztásnál csupán a nagy jövedelmet tartani szem előtt: esztelenség. Semmi sincs ingyen a természetben; mindenért meg kell fizetni, — a tisztességes módon szerzett vagyonért az emberi élet megrövidítésével. Elegendő, ha a választott életpálya biztosítja a tisztességes, bár szerény megélhetést.

Nem lehet megszabni, hogy a megélhetéshez ennyi vagy annyi jövedelem szükséges; minden az egyéntől függ. Az egyik ember nagy jövedelemmel nyomorog, a másik meg sokkal kisebb jövedelemből uri módon él. Az élés művészete, a melyre a gyermekeket már otthon kell megtanítani, biztosabb támasza az embernek, mint a vagyon, vagy akár a legerősebb családi kötelék.

Induljon mindenki a hajlama után a pályaválasztásnál. A mihez kedve van az embernek, azt a munkát sokkal könnyebben és sokkal szebb eredménnyel végzi. A kelletlenül, vagy éppen keserűséggel végzett munka nem sokat ér s gyötri a lelket.

Magasabbra törni szabad, sőt kell, de *Jákob* szerint még az angyalok is csak létrán járnak a menybe, — nem repülnek. Fokról-fokra, mindig biztos talajra lépve kell előre haladni; a ki ugrálni akar, könnyen nyakát szegi. És ne vágyódjék senki olyan állásba, a melybe bár eljuthat, de a hol kötelességeit teljesíteni nem igen tudná. Régen volt, a mikor a jó Isten a hivatallal együtt észt is osztogatott; akkoriban még nem voltak divatban a számonkérő székek és fegyelmi vizsgálatok.

A tehetséget csaknem minden ember többre becsüli, mint a mennyit ér; ez hiba, de nem kisebb, mintha az ember kelletlenül kevesebbre becsüli önmagát. A pályaválasztás előtt mindenki vessen számot a tehetségével, egész őszintén, csak úgy magában; nem kell röstelni ezt az őszinteséget, hiszen ugysem tudják meg mások, hogy miként gondolkozunk önmagunkról, mikor néha-néha egy-egy percre őszinték vagyunk. A ki érzi, hogy nem tudná föltalálni a puskaport, az ne ábrándozzék diplomácia pályáról, hadvezéri dicsőségről, miniszterségről

vagy püspökségről. Nem okvetlenül szükséges, hogy mindenkiből nagyur váljék. Igen sok hivatal van, a hol az irodatisztnak több a becsülete, mint az igazgató urnak vagy az osztálytanácsos urnak, s az irodatiszt, a ki minden másodnap jó kedéllyel issza megszokott társaságában a szodafröccsöt, bár két leánya izzad a postánál, irigylésre méltóbb ember, mint a méltóságos tanácsos ur, a ki előkelő neje vagy huszárhadnagy fia miatt annyi adóságot csinál, hogy sok volna az egész minisztériumnak, s a hónap vége felé a kaszinóban gyöngyözik a homloka, ha husz koronánál többet talál veszíteni. Mindenki nagyon előkelő polgár, a ki soha kölcsön nem kér senkitől.

Nagyon fontos a pályaválasztásnál még az is, hogy az ifju jól megfontolja, vajjon meg tudja-e szerezni mindazt, ami erre a pályára szükséges? — Hosszas tanulmányokat és sok költséget kívánó pályára ne lépjen az, aki szegény és nincs meg benne a vasakarát és a kitartás. Számos életpálya van, amely nagyon szép és nagyon előkelő, de aránylag későn ad kenyeret. A tehetségén kívül vessen számot mindenki az erszényével is. Igen sok elhibázott emberélet vesz kárba csak azért, mert a meggondolatlan ember szerénység és nagy, nagyon nagy kitartás nélkül került előkelő, de gyöngye jövedelmet hajtó állásba, s nem győzte bevárni az időt, amíg előbbre jut s a jövedelme is tekintélyes lesz, nemcsak az állása.

Senki sem születik a világra úgy, hogy mindjárt járn tud; az élet utjain is mindnyájunkat ért már egy-egy eltottyánás, amelybe azonban hál' istennek nem haltunk bele. Csak előre, csüggedés nélkül és mindig csupán csak a tisztesség útján. Ez a legjobb és legszilárdabb út, akár csak a vasut, csak kisiklani nem szabad belőle. mert különben agyonüti magát az ember.

Szelléeket árverezik.

(A licitációt elhalasztották.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától —

Arad, augusztus 23.

Mind együtt van már az a temérdek bu-tor, melyet *Szelléektől* elszállítottak. Egy külön az ajtóra szegezett *Wertheim-zár* biztosítja az értékes holmikát *Szellének* esetleges viszontlátási hajlama ellen.

Az árverést, az eddigi megállapodások ellenére, nem szeptember hó 6-ára, hanem *szeptember hó 11-ikére* tűzte ki *Török Dénes* végrehajtó. Ez a határnap azért változott, mert az árverés előreláthatólag 3—4 napot is igénybe fog venni, s *Török* végrehajtó 6-ika után el van foglalva.

pogatta, megmérte az ékszert, a napfényben ragyogtatta az aranyat és a köveket, közönyös arccal mondott véleményt, leolvasta a forintokat, egy rejtett zsebbe csusztatta a nyakéket és eltűnt. Mialatt lement a lépcsőn, alig bírta megőrizni közönyös arckifejezését; a szíve repesett örömben. Ez a bolond asszony soha sem fogja kiváltani a zálogot. Az övé lesz, egyedül az övé. Annnyira sietett kincsével, a melyet biztosságba akart helyezni, hogy egy órával az esteli harangszó előtt már otthon volt a külvárosban. A cselédje nagyon megijedt, mikor a lépteit hallotta, mert azt hiven, hogy alkonyatig egyedül lesz, a derék leány a viszontlátás ünnepét ülte angolországi unokabátyjával, egy lovas legénnyel, aki messze földről érkezett vissza.

— Gyorsan, gyorsan! — kiáltotta, — bujj ide, az ajtó mögé, amíg az öregot ellátom; ő nagyon fősvény és ha meglátná, hogy az ő borát ittad, lenne itt ne mulass!

És úgy történt. Az uzsorás belépett és a kandallóhoz ment. Valami ürügy alatt eltávolította a cselédet és a mikor azt hitte, hogy egyedül van, elővette a nyakéket, sokáig gyöngöden simogatta és gyönyörködött benne a tűzfényenél. A katoná az ajtó hasadékán keresztül figyelemmel kísérte az öregnek minden mozdulatát, mint a macska a lengő pamut-gombolyagot. Meleg izadság nedvesítette meg a homlokát. Végre az öreg bemélt a másik szobáka, a szakácsné visszajött és a legény elbucszott. Mihelyt az éj leszállt, szokás szerint vas-

rudakat alkalmaztak az ajtókra és ablakokra és az uzsorás boidogan álmódott ékszereiről. De ébren volt a démon. Pontban éjfélkor lassu léptekkel visszajött az angol egy létrával, a padláson keresztül behatolt a házba, minthogy pedig nem felejtette otthon a kardját, gyorsan végzett a kincs birlalójával. A zajra felébredt a cseléd és anélkül, hogy látott volna valakit, kihajolt az ablakon és annál hangosabban kiabált, hogy megmentse a gazdáját, mert önmagát is féltette. A gyilkos pedig mindenütt vasrudakba ütközött, nem találva kijárást, úgy hogy kénytelen volt ugyanazon az uton visszamenni, amelyen jött és mikor a féltett nyakéket keblére szorítva, a létra legalsó fokára ért, azt látta, hogy vasvilákkal fölfegyverezett parasztek fogják körül, akik hangos kiabálással vették üldözőbe.

A fölkelő nap megvilágította ezt a vad hajszát. A katoná karjaival szorongatta zsákmányát és alig bírt már lihegni. A nyakék élei mintha karmokkal tépdesték volna; érezte, hogy az mind sulyosabbá és sulyosabbá válik. Most már csak életének a megmentésére gondolt és zsákmányát a rét magas fűvébe ejtette, egy hatalmas ugrással elérte a víz partját és beleugrott. De a fősvény ember vére égott a kezén; a füle zugott... Erőt vett rajta a félelem és ő elmerült.

Az enyhe délutáni órákban kis leányka sétálgatott a nagyanyjával a magányos réten. Majd tarka pillangót üldözött vidám nevetéssei, majd lihegve és kimerülten hentertgett a fűben.

Vége eszébe jutott, hogy virágot fog szedni. A viruló nefeletts a víz partjára csalta a százszorszép vékony szárán ringatózó és visszahívta. Komolyan járt-kelt a leányka Isten nagy kertjében; szerette volna szétterjeszteni kis karjait, hogy mindent megőleljen.

Egyszerre halkan felsikoltott. Mikor a fűben letérdelt, észrevette a nyakéket.

— Nagymama, gyere ide, nézd!

A parasztasszony odament. Homlokán a barázdákat nem a szenvedély szántotta, szeméből a bölcseség derült nyugalma sugárzott.

— Ez — ugymond — arany. A bűnösnek drága és gyakran szerencsétlenséget hoz. Hagyd ott, a hol van, és ne égesd meg vele az új-jadat.

A gyermek sokáig nézte az ifjuság kíváncsiságával az aranyat és a gyémántokat, amelyek kápráztató sugarakat löveltek. A virágoknak és a pillangóknak kevesebb volt a fényük, de változatosabb színek jobban gyönyörködteték a szemet. A kis leány a fejét csóválta és visszatért virágaihoz.

— Nagymama, kedvesebbek nekem a virágok, mint ezek a kövek. Ugy-e, nagymama?

— Gyerme kem a világ jobb volna, ha úgy gondolkoznék, mint te.

A gyermek koszoruba fonta virágait, az öreg parasztasszony pedig botjának a végével a folyóba lökte a nyakéket.

Minthogy az árverés óriási nyilvánosság előtt, nagy vevőközönség előtt fog lefolyni, Török végrehajtó falusi módra, dobos fog az árveréshez beszerezni, hogy a nagyszámú közönség tudja, mikor lehet még ajánlatot tenni. Így be fog teljesülni Szelle áldozatainak az a hő vágya, hogy az ő holmija felett is üssék meg a dobos.

A közönségben szokatlan érdeklődés mutatkozik Szelle butorai iránt. *Kertész* Miksa dr. csódtömeggondnok naponként halomszámra kap leveleket, melyben a butorok felől kérdezősködnének. Sokan kéz alatt, az árverés elkerülésével akarnának egyes butorokhoz jutni s különféle ajánlatokat tesznek *Kertész*nek. Így egy Mari nevű szobaleány 70 krajcárért hajlandó volna megvenni egy kényelmes zsölleszékot, s egyúttal biztosítja *Kertész* ügyvédet, hogy a vételért azonnal kifizeti.

Sokan üdvözlik *Kertész* drt, de Szellét is. *Kertész*t természetesen szívélyesen üdvözlik, míg Szelle tisztelői nem éppen hízogó szavakkal fejezik ki örömeiket és meglepedésüket a felett, hogy végre ő is hajléktalanná lett, mint lettek sokan mások ő miatta.

Egy levélről beszélnek a városban, melyet egy nemrég Aradról elszármazott ur írt Szellének. Az illető „édes ur“-nak nevezi Szellét és egy helyen állítólag ezt írja neki:

— Ne vegye zokon, édes ur, hogy roppant örülök az Ön esetén. Beteljesült végre a közmondás: „A ki másnak vermet ás, maga esik bele.“

Az aradi pénzügyigazgatóság már döntött ama kérvény felett, melyben *Kertész* az adóárverés megsemmisítését kéri. A pénzügyigazgatóság nem adott helyt a kérvénynek, s az adóárverés mellett határozott. *Kertész* dr. ezt a végzést megfelelőbezi a közigazgatási bírósághoz.

Szellék még mindig itt vannak Aradon. Megvárják, míg a nagyváradi tábla dönt az ingatlanok perfeljegyzési ügyében. Az aradi törvényszék tudvalevőleg mectagadta a perfeljegyzést Szelle ingatlanaira vonatkozólag, de *Kertész* megfelelőbezte ezt a táblához. Szellék ugyanis el akarják adni hirtelen minden ingatlanukat, szóval pénzzé akarnak tenni mindent, mielőtt elmennek. De ha a tábla a pert feljegyezteti, akkor nem igen fogja eladhatni, mert nem lesz vevő, a ki ilyen vitás ingatlant kockáztatva megvegyen.

Az ingatlanok *Fischer* Margit nevén állanak, s minthogy nyílt titok, hogy ezek az ingatlanok ajándékozás útján kerültek *Fischer* Margit tulajdonába, *Kertész* dr. egész jogosan támadta meg azokat. Ha a pert, a mi valószínű megnyeri, akkor a tömegnek fokozottan teljes fedezete lesz.

SZÍNHÁZ ÉS IRODALOM.

A színház műsora:

Szombat: *Baba*, operette. Fedák Sári vendégfellépéssel.

Vasárnap: Délután: *Bányarém*, szimfónia. Este: *Bibliás asszony*, operette. Fedák Sári vendégfellépéssel.

* **Fedák Sári Aradon.** A népszínház bájos művésznője szombaton este Audran kedves operettjében lép fel s a *Baba* címszerepében mutatkozik be az aradi közönségnek. *Fedák* Sári fellépései iránt szokatlanul nagy érdeklődés mutatkozik. Ma délután már annyian váltottak jegyet, hogy előreláthatólag nagy közönség fog gyönyörködni a vendégművésznő játékában és gracióz táncában. *Fedák* Sári még április havában szándékozott Aradra jönni, azonban a Népszínházi műsor annyira lekötötte, hogy akkor tervezett vendégjátékait kénytelen volt elhagyni. Most is több elsőrendű színházgató

meghívása közül az aradi meghívást fogadta el. A *Baba* az ismert szereposztáson kerül színre. A Fedák estekre a páholyok és földszinti ülőhelyek árai mérsékelten vannak felemelve és pedig Alsó-páholy: 10 korona, páholy 9 korona. Támláslásszék 1—5 sorig 2 korona 40 fillér, 6—10 sor 2 korona, 11—16 sor 1 korona 60 fillér, 17—22 sor 1 korona 20 fillér. Erkélyülés, állóhely és karzat mint rendesen.

Logász és hercegasszony.

(A legújabb szerelmi regény.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 23.

L'amour est roi sur cette terre... Hiába, nem lehet elvitatnunk: Amor a föld királya, Korona, oibor, toll, ecset, kard hegedűvonó porba hull előtte s mondjon bármit a családi törvény, a szigorú morál, a társadalom az úgynevezett világ, az a pajkos kis isten ura a földnek. Nincs kitérés hiába minden félhivatalos cáfolat, tiltakozás. Az istenke kérlelhetetlen, szigorú, jaj annak, aki ellene lázad. Hiszen az egész világ történelmet a mitológiának ez a csintalan alakja írta az írja most is.

A spanyol trónkövetelő leánya; *Elvira*, *Ward* Klára, a szép *Draga* asszony, *Vakarescu* Helén, az expresszen utazgató román hercegnő és a többi, az utolsó években állandóan foglalkoztatta a világ sajtóját. Majdnem minden esetet egy „erélyes cáfolat“ követett, amelyben persze légből kapott koholmányoknak minősítették az érdekes ujságot.

Ismeretes az a poétikus regény is, a mely a volt osztrák minisztereinek *Taaffe* gróf leánya és *Feldmann* dr. kassai zsidó orvos között keletkezett. E szívélyes viszony létezését annak idején a lapok is kikürtölték. A pikáns kis hírcskét nyomon követte a visszautasító cáfolat, a cáfolatot pedig az események semmisítették meg. A grófnő és a kis doktor egy pár lett.

Ez utóbbi eset hasonmása, egy kedves szerelmi történet, *Ámor*ka újabb csinyie, a mely most került a nyilvánosság elé. A regényes szerelem *Romeo*ja a nagyváradi társadalom egyik tagja, *Julia* pedig egy csodaszép osztrák herceg asszony a bécsi haute-kreime ünnepeit beautéja.

Hat évvel ezelőtt egy nagyváradi születésű, huszonkét éves egyetemi hallgató Bécsben folytatta tanulmányait. Leányos arcú, kissé sápadt legény volt, lágy, behizelgő hangú, ábrándos fiú, a ki kelleme: külsejével egy jótékony-sági bazár-ünnepen megnyerte a szép hercegnő barátságát.

A fiatal egyetemi hallgató ettől az időtől fogva gyakran megfordult a hercegné palotájában, a ki egyébként férjes asszony volt. A látogatás nem keltett semmi feltűnést, mert a hercegnő azon ürügygel, hogy a fiatal embertől magyarul tanul, férjét s környezetét teljesen megnyugtatta, de különben is nagyon komoly s erélyes asszony hírében állott.

A fiatal nyelvmester csodálatos eredményt ért el szép tanítványával: rövid idő múlva már kifogástalanul ragoztatta vele a szerelmi igét. Azután a csókolni igéző tértek:

— Én csókolok, te csókolsz, mi csókolunk...

A félmult időnél már nem törődtek a grammatikával, ajkukon nem a szó, hanem a gyakorlat érvényesült s felzendült a szerelem himnusza.

A titkos szerelem, a mely az operette kuplák állítása szerint mindig édesebb, két évig tartott. A legboldogabb napjaik Nizzában, Osztenében teltek el, mert a hercegnő kereste az alkalmat, hogy mennél többet időzhessen külföldön, a hol tartózkodás nélkül élhettek az édes szerelemnek, mert a nagyváradi fiatal

egyetemi hallgató mindenüvé követte a kegyelmes asszonyt.

Ekkor már oly kifogástalanul beszélt a hercegné magyarul, hogy egy debreceni menyecskevel is bátran felvehette volna a szóharcot.

Egyelőre azonban a férjével gyűlt meg a baja, a ki nagysokára mindent belátott. Megelégelte felesége magyar nyelvismeretét s radikális módon óhajtott véget vetni a fiatal nyelvmester további szereplésének. Egy bizalmas tété: a tété alkalmával a szerelmesekre tört s revolvert szegezett a telelezett *Rómeo* szívének. Az ifju hősnek sikerült a golyó elől elmenekülnie s csak a lovagiasság szabályai szerint váltottak háromszor golyót.

A párbaj után hecsületszavát adta a fiatal ember a hercegné, hogy azonnal elhagyja Bécsét s kerülni fogja a feleségét.

Tehát vége szakadt a gyengéd viszonyoknak. Az egyetemi hallgató visszament Nagyváradra s ígérését becsületesen megtartotta. A szép hercegnő többet nem adott életjelt magáról s a visszatért fiatal ember a búbajos emlékeknek élve ábrándozott mostanig az elmúlt rózsaszínű évekről. Dicséretére legyen mondva, közben tanulmányait is befejezte, letette a doktortűst.

Az idő mindent gyógyít, elfelejtet velünk szép asszonyt, szép lányt, szerelmet, eitűnt boldogságot... A doktor urnak is meggyógyult a szíve. De a gonosz Amor néha felépi a szív beheggedt sebeit is.

A napokban egy hercegi koronás, finom levélkét hozott a posta a doktor ur címére Nagyváradra. A kifogástalan magyarsággal írt sorokban ráismert a szép tanítványának írására.

Valóban a kegyelmes asszony írta. Tudatja, hogy férje ellen beadta a válópört. Rövid idő múlva szabad lesz.

A doktor ur azonnal Bécsbe utazott.

Lehet, hogy a megszakított nyelvtani órákat fogják folytatni, de az sem lehetetlen, hogy nem sokára egy igen érdekes házassági hír kerül az ujságokba, a bécsi hercegnő s a nagyváradi ur holtomiglan-holtodiglanjáról.

TANÜGY.

(—) Az aradi felsőleányiskola ügye. A vallás- és közoktatásügyi minisztertől ma érkezett le a városhoz *Somogyi* Gyula dr. tanárnak az aradi felső leányiskola nyilvánossági joga elnyerése érdekében beadott kérvényére a miniszteri döntés. *Zsilinszky* Mihály államtitkár az előadások megkezdésére az engedélyt megadta, a nyilvánossági jogot azonban és az engedélyt arra, hogy az iskola évről vizsgálatakat is tarthasson Aradon — mectagadta. A miniszteri határozat ezt csak azon esetre igéri megadni, ha a város a már megszavazott segélyt esetleg fel-emeli, s az osztályok látogatottsága által a tanintézet anyagi létezését biztosítottan fogja látni. A növendékek addig *Mezőtúron* vizgathatnak.

(—) Áthelyezett tanítók. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. minister *Nagy* Károly csáktornyai és *Wagner* János kunfélegyházai állami elemi iskola tanítóképző intézeti r. tanárokat az aradi állami elemi iskolai tanítóképző intézethez helyezte át.

(—) Az aradi állami főreáliskolában a javító vizsgálatok folyó évi augusztus hó 30-án, a felvételi-, pótló- és magánvizsgálatok augusztus hó 31-én 8 órakor tartatnak meg. A beiratások szeptember hó 1., 2., és 3-án délelőtt 9—12-ig, délután 3—5-ig eszközöztetnek. Aradon, 1901. augusztus 23-án. Az igazgató.

(—) Évről évről ünnepély. A gáj-külvárosi óvoda évről vizsgálata és ünnepe e hó 25-én, vasárnap délután 4 órakor lesz.

A rövidlátó úr.

Arad, augusztus 23.

Egy fiatal joggyakornokocskáról zeng az ének. Kedves fiu, jó fiu, csak — nagyon rövidlátó a lelkem. A jó Isten s ő a megmondhatója, hogy mennyi galibával jár az a kellemetlen körülmény, ha az ember szemtengelye fénytörést szenved.

A joggyakornok uracska fecske farku kabátban, összecsapható kürtös kalapban s homorú pupillával tette tiszteletét egy tekintélyes családnál. Szerelmes is volt a legényke; most már nem az, mert meggyőződött arról, hogy a szerelemhez nem csak szív, hanem inkább domboru pupilla szükséges.

De térjünk a tárgyra.

Hősünk megérkezik a meghívó tekintélyes család házához, a kik az első emeleten laknak. A lépcsőn megbotlik s elvágja magát. No de ez kis malőr. Talpra áll s benyit a család ajtaján. Szemre való, elegáns szobacica fogadja. A fiatal ember nagyságos asszonynak nézi s kezet csókol a szoba leánynak. No de ez ártatlan tévedés, a szoba cicának tiszta volt a kacsója.

Perfekt eleganciával benyit a szalon ajtaján s mélyen meghajtja magát a család előtt, s kinél éppen egy kanonok vizitel. A mély hajlás áldozata egy drága majolika-váza. A rövidlátó vendég véletlenül leüti. No, de ez semmi. Az embernek nincs hátul szeme.

Az urfi az előszobában már észrevette tévedését s legott a blamázs kiköszörüléséhez fogott. A kanonok urat nézi most a nagyságos asszonynak s most néki csókol kezet. No de ez se nagy pech. A kanonok uraknak is kezet szoktak csókolni.

A házigazda fotelbe ülteti a rövidlátó embert, hogy ne csináljon több galibát. Szerencsétlenségére a fotelben feküdt a házi kisasszony 30 forintos kalapja, persze hősünk reáült. A kalap bájos tulajdonosa elájult, a kártékozó villámgyorsan felugrik helyéből, minek oka inkább az, hogy a kalaptüje hegyével megsebzí a már is szerencsétlenné mondható rövidlátó urat. No de ez is katona dolog, egy párbajában nagyobb sebet is kapott.

Kellemetlenebb az, hogy szökése közben rátapos a nagyságos asszony, földön játszó két éves kis lányára. A gyermek torkaszakadtából ordít. A dajka kiviszi. A fiatal ur bocsánatot kér ezzel a kellemetlen incidens békésen elintéződött.

A barátságos háziur szivarral kínálja meg fiatal vendégjét. Az urfi egyet-kettőt szippant, aztán csupa tévedésből tüzes végét teszi szájába.

Felkiált. A társaság megrémül s olajjal mosatják ki a megsérült fiatal ur nyelvét. No de ilyesmi mással is megtörtént.

A társaság az ebédlőbe megy egy-két pohárka konyakra.

A kanonok ur szomjan maradt, mert a rövidlátó joggyakornok ur tévedésből folyton az ő stamperliéből ivott. No de ez sem rettenetes tévedés. A kanonok urnak otthon is van elég konyakja.

Sokat szenvedett hívünk elérkezettnek látja az időt a távozásra, egyben, hogy szerelmes levelet csuszta a házi kisasszony kezébe. Csupa tévedésből egy zálogcédulát csusztatott szerelmese kezé közé. Ez volt a rövidlátó ur leghasznosabb baklövése. No, de ez csak később sül ki.

Az ifju távozik, tévedésből a kanonok ur keztyűjét huzta fel. No, de semmi. A kanonok urnak ott maradt az ő keztyűje. Egy kicsit szük volt ugyan. De mi egy kanonoknak egy pár keztyű!

Végre az ajtóhoz jut az ifju szenvedő, ott egy korona helyett tévedésből 10 fillért ad a szobaleánynak. No de 10 fillérért elég cukrot adnak, sőt pudert is a patikában.

Izgatottan szalad le a rövidlátó ur a lépcsőn. Ujra egy botlás. Bum, bum, rum, rum... úgy gurul le a kedves vendég a sikos lépcső fokain.

S önök azt hiszik, hogy kellemetlen volt a látogatás a fiatal joggyakornok urra? Dehogy; haszonnal járt. A család feje gavallérosan kiváltotta az ifiur óráját, a melyről a cédulát tévedésből szerelmes levél helyett leánynak nyújtotta.

Egy urinő rejtélyes halála.

(Kilásott holttest.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 23.

A szentesi temetőben ma megbolygattak egy sirt, melynek fejfájába belekapaszkodott a rágalom és pletyka, hogy megzavarja egy halott siri nyugodalmát és hogy megtépdesse egy uri család becsületét.

Hetek óta elősködött a pletyka azon szeretekürtölt hazugságon, amely talajra talált a szentesi temetőben és onnan szárnyra kelt, hiresztelve mindenfelé, még a kir. ügyészség előtt is, hogy a szentesi temetőnek az egyik halottja nem természetes halállal mult ki, hanem gyilkos kezek áldozata lett. Ez a hiresztelés oly nagy apparátussal indult meg, hogy a kir. ügyészség sem zárkozhatott el előle.

Ki is adták az ügyet a vizsgálóbírósnak, hogy indítsa meg a bünygyi nyomozást. Ennek a bünygyi nyomozásnak kegyetlen sürgetől ma el is érték céljukat, mert a szentesi temetőben megbolygattak egy sirt és fölboncoltak egy tetemet, *Molec Lajosné* holttestét, melynek földarabolása körül valóságos tetemrehívás indult meg, azért, hogy elhallgattassák a pletykát, ha az hazugság volt, vagy kézrekerítsék a bűnöst, hogy a gyanu tényeken alapul.

A kir. ügyészség részéről *Sirchich György* kir. alügyész ment ki a szentesi temetőbe, a szegedi büntető törvényszék orvos-szakértőivel, *Balassa Péter dr.* és *Berger Mór dr.* orvosokkal. Szentesen hozzájuk csatlakozott az ottani büntető járásbírószék vezetője. A törvény emberei tegnap délután keresték föl a szentesi temetőt, hol nagy tömeg gyűlt össze, hogy tanuja legyen a hullaszemlének.

Hamar ráakadtak a sirra, melyben az egyik legelőkelőbb szentesi család elisíratott halottja van eltemetve. Ott voltak a sir körül mindazok, akik valamit tudtak erről a kegyetlen pletykáról. Odacitálták azokat, akik még tegnap is erősen hangoztatták, hogy annak idején szemtől-szembe látták a megfojtott urnő nyakán a vörös foltokat és a gyilkos kezeztől otthagytott kötelet.

A felásott sirból csakhamar kiemelték a koporsót, mely máig is olyan épségben őrizte meg a fiatalasszony tetemét, hogy ezen maguk az orvosok is csodálkoztak. — Hozzáfogtak a boncoláshoz.

Komoly jelenet volt ez, bántó látványosság, mely éppenséggel nem olyan fantasztikus lefolyású volt, mint azt hiresztelték, akik még azt is tudni vélték, hogy szagos gyantát fognak égetni a hulla körül. Nos hát ez a tüzi-játék elmaradt. Sokkal szomorubban folyt le a boncolás.

De annál megnyugtatóbb az eredménye, amely világosan megállapította, hogy a szentesi urnő körül megindult pletyka-áradat minden alapot nélkülöző koholmány.

A boncolás megállapította, hogy a meg-

boldogult urnő *szívvelhűdésben* hunyt el és az erőszakos halálnak semmi nyoma sem fedezhető fel a hullán.

Pedig a tetemrehívásnál odaállították a halott elé a feljelentőt is, azt az embert is, aki a vörös foltokról regélt. Megkérdezték tőle, hol látta a vörös foltokat? A tanu odamutatott a hulla nyakára, amely ma is, több hó után, fehér alabastrom színű és a legkisebb jelét sem viseli magán az erőszakos halálnak.

Ezek után ismét elhantolták, természetesen gyáspompa nélkül, a halottat, akinek talán most már meg lesz a siri nyugodalma, ha újabb pletyka bele nem kapaszkodik a fejfájába, mert hiszen erre is van példa, hogy az ilyen pletyka évek multán többször is küzd a halottal.

EGYESÜLETI ELET.

(*) Az Erzsébet jótékony asztaltársaság szombaton este a Mirtl-féle vendéglőben rendezetett értekezletet tart, melyre ez uton is meghívja a t. tagokat az elnökség.

Az égiek konkurensa.

(Csaló hirdetési iroda.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 23.

Hogy a házasságot nem az égben, hanem a házasságközvetítőnél kötik manapság, azt épp úgy tudják már Amsterdamban is, mint itt. S hogy a földiek sem fukarabbak a keserves csalódás okozásában az égieknél, ezt különösen megtudta Amsterdam városának az az egy derék polgárembere, ki most a budapesti bíróságnál keres gyógyító tapaszt sebére, helyesebben zsebére.

Azok között ugyanis, a kik Budapest székesfővárosban az égi hatalmakkal konkurrálnak, van egy hirdetési iroda szerény tulajdonosa is. A ki oly közelről intézi a hírnév terjesztését, persze magáról sem feledkezik meg. Csakugyan el is jutott az ő hirt Amsterdamba is s onnan jelentkezett egy becsületes uriember, hogy ő szívesen bizza a budapesti hirdető emberre az ő szívet.

A budapesti ur hirdetésein kívül óriási hozományokat is tartott készletben egy-egy menyasszonnyal sulyosítva. A megállapodás Amsterdam és budapest között hamar létrejött s hollandi valutában csakhamar száz korona gazdagította a Budapesti pénzpiacot, helyesebben a hirdetési ügynök s házasságközvetítő tárcáját, abban a reményben, hogy egy kilátásba helyezett nagy hozomány ezrei fogják viszont gazdagítani az amsterdami pénzpiacot.

Ezt a reményt a budapesti házasságközvetítő minden lehető módon táplálta is és az amsterdami-budapesti szívbéli ügyet csakhamar olyan stádiumba hozta, hogy a következő biztatást vihette a posta az amsterdami vőlegény-jelöltnek:

— A dolog rendben lesz. Kérek még ötven korona előleget. A szülők belemeunak a tervbe. A leányt pedig én vállalom magamra s biztosítom, hogy egyengetni fogom az ön utját nála...

Hogyan egyengotte az utat a leánynál az amsterdami vőlegény érdekében a budapesti ügynök — arról nem szól a krónika. Bizonyos ugyan, hogy nem oly könnyű dolog egy fiatal leánynál utat egyengetni. Az utegyengetésnek meg van a maga konzervatív fegyvere és ez a fiatalság varázsa, a mi nélkül bizonyára szükködött a budapesti ügynök. Már pedig, úgy látszik, az amsterdami polgárnak szüksége volt rája, hogy az utját egyengessék s így megesett az eset, hogy a házasságból nem lett semmi.

Amsterdam szülöttje a terv meghiusultán s az utegyengetés sikertelenségén még valahogy megvigasztalódott, de a pénzt, a száz koronát, mit ezernyi hozomány reményében előlegbe adott a budapesti ügyöknök, azt nem hagyja. Dr. *Benkő Géza* fővárosi ügyvédhez fordult tehát s ez kérésében, melyet száz korona erejéig a bíróságnál a fővárosi hirdetési-ügyöknök ellen beadott, megpróbálja, hogy a derék amszterdami ebben a tekintetben is megvigasztalja. Addig is azonban, míg a pör sorsa eldől, jegyezze meg mindenki jól a tanulságot, mely e történetből leszűrődik:

— Menyasszonyánál soha mással ne egyengettesse senki az utját, mert az a más vagy egyáltalán nem jut az utra, vagy elrontja az utat.

A vendéglátásról.

— Háztasszonyok figyelmébe. —

Arad, augusztus 23.

Vannak régi szokások és új divatok arra nézve, hogy hogyan fogadjuk és hogyan lássuk el a vendégeinket. Ezek a szokások vagy divatok írják elő az orát, a toalettet, az ételeket és a beszélgetési tárgyat. De azért fogadhat vendéget mindenki, úgy és akkor, amikor akar. Főképpen a nagy városban, ahol mindenki független és ahol a szomszéd nem lát bele a leveles füzetünkbe.

Sokan nagyon megtartják a divat előirta szabályokat és néha igazán ügyes és szép dolgok is azok, amelyeket a divat előír. Sokszor persze túlzás, de ha divatos, mégis tetszik.

Most például változás állott be az asztalhoz vezetés rendjében. Elsőnek a háziur vezet az asztalhoz, akit leginkább akar megintézni. Utána mennek a többiek és a sort a háziasszony fejezi be azzal az urral, aki mellette fog ülni. Viszszafelé viszont a háziasszony az első szomszédjának a karján. Ő nyitja meg újból a szalont.

Nagyon ügyes, kissé különös dolgot hoznak most divatba a céltól, hogy ne legyünk rántva a kiszolgáló személyzetre, kiknek néha az ügyetlenkedése s egyáltalában a jelenléte sokszor zavar. S talán azért is, hogy szabadabban lehessen üzeni a pletykákat s a mulatságos megszólásokat az asztalnál is. Az angolok, de különösen az amerikaiak híresek arról, hogy nem szeretik a cselédséget s általában inkább bejárónékat tartanak, mint egészen a háznál lakó cselédeket. Tőlük származik át hozzánk a következő újdonság:

Az asztal közepébe talán leginkább a forgótálcának nevezhető valamit tesznek. Olyanféle ez, mint a Quisisana-buffet forgó szekrényei. Ez a tálcát vagy szekrényt három-négy részből van. Egyik részben vannak az előételek, hideg sülték, a másikban a meleg ételek, még pedig olyan készülékben, mely a meleget tartja. A középső részben van a süteményféle s a gyümölcs.

A jelszó: Szolgálj ki magad, mindenki forgathatja a tálcát egymás után. — Mindenkinél a széke mellett, azaz inkább mögé, kicsi asztal van állítva, rajta vannak a tiszta kések, tányérok. Minden fogás után a kicsi asztalra teszik az elhasznált tányérokat s veszik elő a frissét a vendégek maguk. Roppantul praktikus dolog ez, mert mire a vendégek az ebédőbe vonulnak, nincs több dolog már, miután minden előre van ellágyítva. Most még csak az hiányzik, hogy a borralat, a mit ezek szerint nem szobaleány, hanem a háziasszony kell, hogy kapjon, — diszkrétan be lehessen dobni egy kis nyílásba a vacsora végével.

Teljesen divatjukat multák azok a nagy művészettel összehajtogatott szalvéták, amelyeket különösen a vidéki eladó leányok vittek a tökély legmagasabb fokára.

Vigasztalódjanak leánykák, a divat bizony eze-szélys és ha megfosztotta Önöket ettől a szórakozástól, majd lesz más valami, amivel egy fél órácskát el lehet tölteni terítés közben.

A szájmósó poharak is teljesen száműzve vannak. Ha egészséges is, de csuf és izléstelen dolog volt ez a szájmósás. Elvégezheti azt mindenki, ha felkelt az asztaltól.

Most kis kerek tálat adnak be a kézmosásnak. Még pedig így igazán elegáns, ha egynehány virág szirmot dobunk bele és ugyanannak a virágnak az illatát csepegtetik a langyos vízbe. Egy kicsit szibarita, de szép szokás.

A tojást nem eszik többé tojástartóból. Annyira, hogy a divatos porcellánkészletben már nincs a to-

jástartó. Nem is lehetett a tojásoperációt minden baj nélkül elvégezni és legtöbbször folyt a sárga ló a tányérra meg a szalvétára is.

Egyszerűen beleöntik most a borospohárba a tojást. Megsózzák, megborsozzák s angolos tojás-evésnek nevezik el. Columbus megmutatta, hogyan kell felállítani a tojást, de nem mutatta meg, hogy hogy hogyan kell szépen megenni. Megmutatták hát a praktikus angolok.

Most nyáron jeget tesznek az italokba, ez azonban nem egészséges, mert bacillusokat iszik így meg az ember. A télen sem fogják már a pezsgőt úgy hűteni, mint eddig, mert van egy új féle pohár. Olyan, amely úgy látszik, mintha két pohár lenne egymásba állítva. A feleke azonban egy s csak az oldalokon van szabad rész, ahova jeget tesznek. A belső pohár pedig kicsit hosszabb, mint a külső, hogy lehessen belőle inni, anélkül, hogy a jég kiessék.

Nincs hát ma már az a legkisebb pohár, amelyet a divat békében hagyta. **Mouche.**

HIREK.

Breda gróf nyugdíjazása.

— Az Aradi Közlöny tudóstóljától. —

Arad, augusztus 23.

Lapunk mai számában megírtuk, hogy a király *Breda Viktor* grófot, a Vilmos-huszárezred őrnagyát nyugállományba helyezte. Az őrnagyot az ur társaságok szerették igazi magyaros gondolkozásáért, gavallér modoráért, katonái pedig megtetsesülve látták benne az emberséges bánású tiszt példáját.

Nyugdíjazása, a mit a társaságban és a tisztek körében bizonyára egyaránt fájlnak, arra a sajnálatos balesetre vezethető vissza, a mi *Breda grófot* tavaly Nagyváradon érte. Az őrnagy, akkor még kapitány, a Ferenc József kaszánya lovardájában egy paripát vezetett elő, a melyet kimustrálásra szántak. A ló valamitől megijedt, kirugott, s a kapitány karját oly szerencsétlenül érte a ló patája, hogy *Breda gróf* erős csonttörést szenvedett s karja megbénult. E miatt hosszú időn át nem teljesíthetett szolgálatot s mikor felépült, Debrecenbe helyezték át a Vilmos-huszár ezred törzséhez.

Breda Viktor grófot Aradon éri a nyugdíjazásáról szóló királyi rendelkezés, melyről a hivatalos lapnak ez a jelentése:

Ő császári és apostoli királyi felsége méltóztatott legkegyelmesebben elrendelni *Breda Viktor* gróf őrnagynak, a II. Vilmos német császár és Poroszország királya 7. számú huszárezrednél, a főülvizsgálat eredménye alapján, mint csapatszolgálatra a hadseregben nem alkalmasnak, helyi szolgálatra alkalmasnak, az utóbbira való előjegyzése mellett a nyugállományba helyezését.

A mint a jelentésből is kitűnik, *Breda Viktor* gróf a katonai szolgálatra Nagyváradon szenvedett sérülése miatt vált alkalmatlanná. Mint értesülünk, a gróf *aradmegyei* birtokára vonul vissza.

Ocskay brigadéros szemlét tart.

— A félremagyarozott színház-jegyek. —

Arad, augusztus 23.

Bármily nagy és zavartalan sikere volt is az *Ocskay brigadéros*-nak, mégis van az országban egy hely, ahol nagyon kellemetlen óráknak volt szülője ez a darab. Egy vidéki városban ugyanis a nyári színház direktora az „Ocskay brigadéros”-t adatta elő és hogy a helybeli katonaság is gyönyörködhessek a kuruc-tablókban, egy csomó ingyenes színház jegyet bocsátott az ezred rendelkezésére.

Az ezred parancsnoksága nagy örömmel vette katonái nevében a kedves ajándékot és napiparancsban adta azt a legénység tudtára. Igen ám, de az ezred egyik századának őrmestere, akire az örvedetes esemény kihirdetését bízták, hadilábon áll a

a német nyelvvel és a kommandó-szavakon kívül egyebet sem tud belőle. Az őrmester összegyűjtötte a legénységet és harsány hangon felolvasta a napiparancsot, amint itt következik:

„Zur heutigen Vorstellung des „Ocskay brigadéros” bekommt jede Compagnie sechs Eintrittskarten. Die Compagnie-Commandanten haben zu sorgen“ . . . stb.

Most még csak az lett volna hátra, hogy a rendes szokás szerint magyarul megértesse a fiúkkal a napiparancsot. Máskor könnyen ment a dolog, mert egyrészt a katonai műszavakból úgy, ahogy összekombinalta mindig a dolgok értelmét, másrészt pedig ugyanis előre tudta, hogy körülbelül mi lesz a megszokott, rendes napiparancs. De ezen akárhogy tündődött is, csak nem tudott rájönni a titok nyitására. Végre aztán megállapodott valahogy ebben a fordításban:

— A parádés munkáért elő kell venni és ki kell tisztítani. Minden gombja úgy ragyogjon, mint a hajnali csillag. A szobákat, folyosókat is ki kell takarítani. Egy porszem nem sok, de annyit se találjak. Reggel hat órakor a század teljes parádében lenn álljon az udvaron. Mert hát holnap jön a brigád új kommandánsa, az új generális, aki mindent, de mindent megvizsgál és akit úgy hívnak, hogy — Ocskay brigadéros.

Igy esett, hogy a század legénysége ahelyett, hogy gyönyörködött volna az Ocskay brigadérosban, bakancsát, ptykéit és fegyverét pucoválva szidta magában a brigadéros angyalát.

— A királygyakorlatok. Veszprémből táviratozzák nekünk: *Selley* Sándor miniszteri tanácsos és *Szelestey* csendőrezredes Veszprémben és Zircra utaztak és *Fenyvessy* főispánnal, valamint az alispánnal megtették a kellő közbiztonsági intézkedéseket a király ott tartózkodása idejére. A király, kinek Ischlből való visszatérése hétfőre volt kitűzve — mint nekünk táviratozzák — négy nappal meghosszabbította utazását s így csak a hó 29-én utazik Bécsbe.

— Frigyes császárné hagyatéka. Az elhunyt *Frigyes* császárné vagyona mintegy 20 millió márkára rug, ide nem érve a friedrichshofi uradalmat, mely 6 millió márkát ér. Mindezt a császárné ifjabb gyermekei: *Henrik* herceg és a schauburg-lippe hercegné öröklik. A hagyatéka nagy része abból a vagyonból ered, melyet annak idején *Galliera* hercegné testált *Frigyes* császárnéra.

— Meszlényi Lajos temetése. Székesfejérvárról táviratozzák lapunknak: *Meszlényi* Lajos orsz. képviselő temetése a legnagyobb részét mellett ment végbe a fejérmegyei Velencén. A temetésre a családtagokon és rokonokon kívül megjelentek *Zichy Jenő* gróf, *Zichy Aladár* gróf, *Madarász József*, *Hentaller Lajos*, *Bartha Miklós*, *Lukács Gyula*, *Veszter Imre* országgyűlési képviselők, *Ciráky Antal* gróf, *Ciráky László* gróf, *Eszterházy László* gróf, *Zichy János* gróf, *Zichy Rafael* gróf, *Sárközy Aurél*, *Lits Gyula* főispán stb. A temetési szertartást *Belezny* István velencei plébános végezte, mely után az országgyűlési függetlenségi párt nevében *Lukács Gyula* tartott meghatározó gyászbeszédet. A koporsót a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra.

— A király legifjabb dédunokája. Brünnből távirják, hogy *Seefried* báróné királyunk unokája tegnap Znaimban egy egészséges leánygyermeket szült. Az anya és az újszülött jól érzik magukat.

— Az olasz király Franciaországban. Az olasz fiatal király tegnap inkognitóban Franciaországban járt. Racevigniből indult el korán reggel automobilon egész a francia Ventimiglia községig ment. Kint a szabad mezőn reggeliztek s azután Colle di Tendan keresztül hazajöttek. Összesen 350 kilométer utat tettek meg s 14 óráig voltak távol Olaszországtól.

— **Vasuti Üzletvezetőség Temesvárott.** A *Delm. Közl.* írja: Mint értesülünk, jövő évi május hó 1-én a magyar kir. államvasutak *temesvári* üzletvezetősége már szervezve lesz. A jövő évi állami költségvetésben megfelelően gondoskodva lesz a szervezéssel felmerülő költségekről.

— **Királyunk és Waldersee.** Alig érkezett haza a kínai expedíció operett-hadvezére és a német sajtó nagy része, még a félhivatalosak is azzal vádolják, hogy kancellár akar lenni. Az a körülmény, hogy a *Waldersee* elleni kampagnában a félhivatalosak is részt vesznek, arra enged következtetni, hogy *Bülow* barátai csakugyan tartanak *Waldersee* kancellárságától. Még a Wolf-ügynökség is ellene fordul és bizonyos energiával ismétli, hogy *Waldersee* legutóbbi beszédében a kínai expedícióban résztvevett nemzetkről szólva, a következőket mondotta:

— *Andere Namen sind verblasst, der deutsche Name ist hochgegangen.*

Ez nem igen diplomátikus mondással akarják bizonyítani, hogy *Waldersee* nem alkalmas a kancellárságra és egyes lapok felemlítik azt a tényt, hogy *Waldersee* 1891-ben azért vesztette el a császár kegyét, mert *Ferenc József* király jelenlétében megkritizált egy lovassági gyakorlatot, melyet *II. Vilmos* császár vezényelt.

— **Leégett község.** Sopronból táviratozzák, *Bé* községben ma délután tűz ütött ki, a mit, dacára a nagy segédkezésnek, nem bírtak lokalizálni s így a község teljesen leégett. A kár óriási.

— **Tömeges áttérés a ref. egyházba.** A biharmegyei Belényes község róm. kath. lakosai tömegesen készülnek áttérni a ref. egyházba. Ennek az elhatározásnak állítólag az az oka, hogy *Németh József* esperesplébános hívei valóságos érületükben már több ízben megbántotta és így az ő lelkesítő szolgálataival nincsenek megelégedve a belényesi római katolikusok.

— **A császárné haragja.** Nehány udvari ember kivételével csak igen kevesen tudják, hogy miért gyűlölte *Frigyes* császárné *Bismarckot*. A „*Cri de Paris*” szerint azért, mert *Bismarck* 1862-ben a császárnét, a ki akkor még *Viktória* trónörökösne volt, 9 órán át formálisan zárva tartotta. A dolog így történt: *Viktória* hercegné egyszer reggel férje szobájában a csebecségeket rendezte, a mint egy tokban egy pompás gyémánt nyakékre akadt. Minthogy születésnapja közelgett, azt hitte, hogy férje neki szánta. Mennyire elcsodálkozott azonban, midőn a nyakéket még az nap este *Seideritz* grófnőn, egyik udvarhölgyén látta diszelegni. Azonnal elhatározta, hogy visszatér anyjához Angliába és felolvasónőjével és egyik komornyikjával (mindketten angolok) kocsibaült, a pályaudvarra hajtatott és a kölni gyorsvonattal elutazott. A palotában azonnal észrevették az eltűnést és a trónörökös még azon éjjel *Bismarckot* és a berlini rendőrőrnöket magához hívatta. Ez utóbbi közgei útján már tudta, hogy a hercegné merre utazott. *Bismarck* azonnal különvonatot rendelt, *Vilmos* császár pedig minden eshetőségre elfogatási rendeletet adott át a kancellárnak, ki a trónörökösnek Kölnben elérte. *Bismarck* kérte, hogy térjen vissza, de *Viktória* hercegnő vonakodott, mire a kancellár elhatározta, hogy igénybe veszi az elfogatási rendeletet és a hercegnőt a kölni rendőrőrnök, valamint a tartományi elnök jelenlétében letartóztatta, külön vonatra ültette és visszavitte Berlinbe. A trónörökösne ezután megbocsátott férjének, de *Bismarck*nak soha.

— **Választási mozgalmak.** Az új verbázi választókerület legnagyobb községének *Bács-Topolyán* választó polgárai gyűlést tartottak, a melyen minthogy 600 választó jelent meg. A gyűlés, a melyet *Kern* Lajos királyi közjegyző, a szabadelvűpárt elnöke vezetett, az általános képviselőválasztásra *Hadzsy* János dr. bács-topolyai orvost jelölte szabadelvűpárti programmal. *Hadzsy* elfogadta a jelölést és kijelentette, hogy feltétlen híve annak a szabadelvű

politikának, melyet a miniszterelnök kormányralépésekor az országgyűlésen kifejtett. A szentesi 48-as függetlenségi pártnak *Sima* Ferenc-től elvált, tekintélyes gazdából álló töredéke, a mely már a múlt alkalommal sem szavazott *Molnár* Jenő dr. *Mérey* Lajos volt orsz. képviselőnek ajánlotta fel a jelöltséget. *Mérey* el is fogadta a jelölést. A szakcsi függetlenségi párti választók mai értekezletükön *Bartók* Lajost jelölték.

— **Elfogott anarchisták.** Egy római távirat szerint Milanóban két veszedelmes anarkistát fogtak el. Az anarkistáknál lázító iratokat találtak, melyeket a közönség közt osztogattak szét. Az iratok között több levelet találtak, a melyekben elvtársaik az olasz király gyilkosságát dicsőítették.

— **Gyászemlékünnepe.** Istenben boldogult *Chorin* Aron hitközségünk volt főabbija kegyeletes emlékének tiszteletére holnap, szombaton mint elhalálzásának évfordulóján d. e. 10 órakor a zsinagógában kegyeletes gyászemlékünnepele tartatik.

— **A villám áldozatai.** Boroszlóból távirják, hogy az elmúlt héten Porosz-Sziléziában tizen-négy ember halt meg villámütés következtében. Az idei nyáron összesen ötven embert sujtott a villám.

— **Ötvenezer koronás pénzbírság.** Bécsi táviratunk jelenti: A lapok jelentése szerint a városi tanács tegnapi ülésén elhatározta, hogy a városi közúti vasutak építő és üzemeltetését 50.000 korona pénzbírsággal bünteti, mert nem teljesítette a szerződésnek új vonalak nyitására vonatkozó egyes pontjait.

— **Az álmatlanság halottja** Fiuméből hoz hirt róla a táviró, hogy *Kohen* Nátán dr., a városi kórház másodorvosa tegnap este a kórház fürdőszobájában fölakasztotta magát. Mire rátaláltak, halott volt. Öngyilkosságának oka gyögyithatlan álmatlansága. Mindössze 29 évet élt.

— **Drótnélküli táviratozás a templomban.** Amerikában különös módon igyekeznek a papok híveiket a templomba járásra bírni. Brooklynban például ködfátyolképekkel ilasztrálja az egyik pap prédikációját. *Tyudal* Charles monumvernoni prédikátor a legutóbbi vasárnap a drótnélküli telegrafálást mutatta be és e célra a templomban készüléket állított fel. Célja — ugymond a pap — prédikációját szimbolikusan bemutatni s ez által a hívők figyelmét lekötöni. Mert magáért a szent beszédért nem jönnek a hívők a templomba. A tudományos előadást ilyen módon bele keveri a vallásosba s így kettős célt ér el.

— **Munkások tüntető körmenete.** A budapesti munkások ma a rendőrségnél bejelentették, hogy szeptember 1-én tüntető körmenetet fognak rendezni. A muzeum mögötti lovardánál gyülekeznek és onnan a Sándor-utca, Muzeumkörút, Kerepesi-ut, Csömöri-uton keresztül a Garai-térre vonulnak, ahol aztán népgyűlést tartanak.

— **Hogy fogják az angol katonákat?** A *Hamburger Neueste Nachrichten* egy munkatársa ma érdekes felfedezést tett. Kiadta magát álláskereső munkásnak. Három ismeretlen, állítólag angol ágensek, megszólították a riportert és felszólították, nem-e volna hajlandó jó fizetéssel résztvenni egy délafrikai oroszánvadászaton, a hol szükség lenne rá. Csak az a feltétel van, hogy kiszolgált katona legyen. Ha ez megvan, nagy összeget kap. Mikor a hírlapíró hajlandóságát jelezte, az angolok rögtön hajóra akartak ültetni. Az újságíró ekkor megkérdezte, hogy nem akarják-e őt a délafrikai harctérre vinni a burok ellen. Az ismeretlenek igennel válaszoltak és egyúttal 1000 márkát ígérték neki, ha eljön. Az újságíró azonban rögtön feljelentette a dolgot és a hamburgi rendőrség erőlyes vizsgálatot indított.

— **Az öreg nyomdász halála.** A legöregebb aradi nyomdász, *Franke* Tivadar élte 76-ik évében elhunyt. Halálát kartársai a következő gyászlapon tudatják:

A magyarországi könyvnyomdászok és betűöntők egylete aradi kerülete mély részvétellel tudatja *Franke* Tivadar nyomdai gépmester, egyetünk rokkant tagjának, folyó évi augusztus hó

23-án, reggel 8 órakor életének 76-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemrei folyó évi augusztus hó 25-én d. u. 4 órakor fognak, Erzsébet-város Választó-utca 21. szám alatti házból, örök nyugalomra helyeztetni. Gyülekezés az egyleti helyiségben (Magyar-utca 21. sz.) d. u. 3 órakor. Arad, 1901. évi augusztus hó 23-án. Áldás és béke lengjen porai felett. *Aradi nyomdászegylet.*

— **Párbajozó joghallgatók.** *Bérczi* Oszkár és *Horváth* Iván joghallgatok ma délután Budapesten a Rákosi fele vívóteremben kardpárbajt vívtak, melynek folyamán *Bérczi* az alsó karján súlyos, *Horváth* pedig a felső karján könnyebb sérülést szenvedett. A párvialdal oka egy Siófokon történt tettlegesség.

— **Egy nap temetés nélkül.** Ritka napja volt ma Prágának. Egy távirati jelentés szerint ma egyetlen temetés sem fordult elő. Hasonló eset száz év óta nem történt Prágában.

— **A gyorsvonat veszedelme.** *Debrecenből* jelentik, hogy tegnap délelőt odaérkezett budapesti gyorsvonat utasai izgalmas perceket éltek át Szoboszló és ebes állomások közt. Közel az ebesi állomáshoz két tehen és egy bika rontott neki a teljes gőzzel robogó vonatnak. — A lokomotívvezető későn vehette észre a dolgot és nem tudott ellengőzt adni. — A gyorsvonat teljes erővel rohant az állatoknak, a két tehenet messze kivágta a sinek közül, a bikát pedig a mozdony maga alá kapta. A hatalmas testű állaton a mozdony minden baj nélkül keresztülröbögött, de az utána kapcsolt postakocsi nem tudott az akadályllyal megbirkózni. A vonatvezetők sipoltak, trombitáltak, vészjelt adtak, de már akkor a postakocsi kisiklott a sinek közül. Az volt a szerencse, hogy a gyorsvonat a postakocsi kisiklása után azonnal megállt, mert különben az egész kocsisor lezuhant volna a töltésről s több emberélet esett volna áldozatul. A kisiklott postakocsit óriási előfeszítéssel helyére igazították a sinekről úgy hogy a gyorsvonat negyvenöt percnyi késés után berobogott Debrecenbe. Az utasok között nagy rémületet keltett a vasuti baleset.

— **Jókai vacsorája.** *Jókai* Mórnak nemrégiben különös kalandja volt. A Margitszigeten volt a egy jókedvű társaságba jutott, amely a vacsorázó asztalnál természetesen neki juttata a helyet az asztalfőn. A vacsora vígan folyt le, pezsgőben sem volt hiányosság. A költő már régen el is feledkezett erről a vidám estéről, de a napokban kellemetlen módon figyelmeztették rá: kétszáznegyven koronáról szóló számlát vittek neki. *Jókai* megtagadta a fizetést, mire a vendéglős perelt. A dologban ma volt a tárgyalás, amelyen *Jókai* kijelentette, hogy a maga részét készségesen kifizeti, de az egész számlát semmi esetre sem hajlandó kiegyenlíteni. Ítéletre nem került a sor, mert a bíró tanuk kihallgatására elnapolta a tárgyalást.

— **Egy hírlapíró bojkottálása.** *Szenzáció* hírt közöl egy szegedi estilap. *Szilágyi* Gyula hírlapíró közel négy hét óta tartózkodik Szabadkán, mint a város vendége, amely megtiszteltetésben, hallomás szerint azért részesítették, hogy a fővárosi szépirodalmi lapokban hosszabb cikkeket ír Szabadka és *Palics* városi társadalmi és kulturális életéről. *Szilágyi* rendkívül nagy népszerűségnek örvend Szabadkán, ahol a legelőkelőbb körök mindig szívesen láttak vendége. Tegnap délután váratlanul, mint villámcsapás terjedt el a városban a hír, hogy *Mamuzsich* Ágost polgármester *Szilágyi* Gyula hírlapíró a város területéről kiutasította. Az intelligencia körében óriási, kínos feltűnést keltett a hír, melynek nyomán városzerte megindultak a kombinációk a kiutasítás okára vonatkozólag. A híresztelésekből egy tény válik csak ki, az, hogy a polgármester tegnap délután csakugyan kézbesítette *Szilágyi* Gyulának a kiutasító végzést. *Szilágyi* a végzés átvétele után azonnal sürgős táviratot intézett *Szell* Kálnán belügyminiszterhez, hogy a polgármester önkényes eljárását megakadályozza. A szűkszavu távirat egyéb részletekbe még ezidő szerint nem enged belepillantást.

Szabadkáról a M. Táv. Irodának a következőket jelentik: A szabadkai rendőrség kiutasított egy *Szilágyi* Gyula nevű embert, a ki fővárosi hírlapírónak mondja magát és ezen a címen sokféle visszaélést követett el. *Szilágyi*

ét hét óta van Szabadkán és magas állású ismeretségekre hivatkozva befurakodott a legelőkelőbb társaságokba, pénzt gyűjtött, sőt még a városi hatóságtól is tudott anyagi támogatást kieszközölni, a mi azonban nem gátolta meg abban, hogy a kormány és a városi hatóság ellen izgasson. Végre megsokallották üzelméit és felszólították a város elhagyására.

— **A talált pénz átka.** Miske község lakosai regényes esetet tárgyalnak, melyből azonban csak annyi igaz, hogy egy munkásembert agyonverték valami talált pénz miatt. Heim Ferenc, Thelmann András és Gunsch Ádám miskei lakosok kutak ástak e napokban a község határában. Heim lent dolgozott a kútgödörben és ásás közben egy kisebb fazékban régi pénzeket talált, melyeknek legnagyobb része II. Lajos király idejéből való volt. A pénz fémértéke alig lehetett több 200 forintnál. Heim iparkodott elrejtetni a talált pénzt társai elől, de azok észrevették és részt követeltek belőle. Heim eleinte vonakodott osztózodni, de mert társai fenyegették, a rézpénzből, mely felül volt a fazékban, egy-egy márékkal adott nekik. Thelmann és Gunsch azonban sehogyssem voltak megelégedve a kapott pénzzel, különösen, a mikor látták, hogy rézpénzt kaptak, Heimmnél pedig aranyok is voltak. Este, mikor a munkát abban akarták hagyni, Thelmann és Gunsch belekötötték Heim Ferencbe és civakodás közben Thelmann egy fejbe vágta Heimot egy ásóval, hogy ezt rögtön elborította a vért és rövid idő után meghalt. A két ember ezután megosztozkodott a talált pénzen. A csendőrök elfogták a két embert és elvették tőlük a talált pénzt is, melyről a lakosság körében az a hír terjedt el, hogy egy királynak az elásott kincsét találták meg csupa aranyokban. A gyilkosokat a vizsgálóbíró rendelkezésére békisérték a törvényszékhez.

— **Az elvált férj merénylete.** Mágocsra a napokban — mint nekünk írják — egy szép fiatal asszonyt elvált férje oroszva agyonlőtt. Német Imre mágocsi gazdaember pár évvel ezelőtt vette feleségül Sárpi Ferenc leányát Sándorfalváról. A fiatalok azonban csak rövid ideig voltak boldogok, mert a férj az iszákosságra adta magát s miután részeg állapotában néhányszor elverte a feleségét, a menyecske otthagya az urát s ezután megindult a válópör, a mely csak pár hónapja nyert befejezést. A menyecskének azóta kérője akadt Mágocsról. A legutóbb a menyecske az apjával átment Mágocsra egyik rokonukhoz, hol meglátogatta őket Szabó György, a menyecske kérője. Szerdán estefelé az asszony együtt ment az utcán Szabó Györgyvel s utjuk éppen a volt férjnek a háza előtt vitt el. Mitsem sejtve mentek az utcán s a mikor Német Imre háza előtt elhaladtak, lövés dördült el s a szép asszony halántékon találva, halva rogyott össze. Utána egy másik lövés is eldördült s ez Szabó Györgynek volt szánva, de nem talált. Németet még az nap elfogta a csendőrség és bekisérték a községházára, hol minden megbánás nélkül mondta el, hogy már régen leste az asszonyra és a hogy most meglátta, elfutotta a mérge s elhatározta, hogy mind a kettőt agyonlővi. A gyilkos különben, mióta a felesége elhagyta, teljesen elzüllött.

— **Agyonvert kintornás.** Nyék község határában tegnap hajnalban egy öreg verklis hullájára találtak az arra haladó emberek. Az öreg embernek a koponyája volt összezúzva, mellette heverő kintornája pedig össze volt törve. Az esetről értesített csendőrség csakhamar megalapította, hogy az illető *Hrabnyák Antal* pozsonyi illetőségű kintornás volt, a ki rablógyilkosságnak esett áldozatul. Hrabnyák, a mint azt a nyomozás megállapította már, az egész nyarat a felvidéken töltötte. Legutóbb Nyéken volt, hol egész délután és éjjel a nagy korcsában játszott, s honnan szerdán reggel 2 órakor távozott. Ugyanakkor távozott a fiatalok egy része is, mely addig ott táncolt. A csendőrség tehát ezek között kereste a gyilkost, még pedig elég jó eredménnyel, a mennyiben már délfelé el is fogta őket *Putnik Ferenc* és *Laska*

András pásztorlegények személyében. A gyilkosok ugyanis, a mikor az öreg verklis távozott, utána mentek és rávették, hogy menjen ki velük a pászortanyára, hol jó reggelit készítenek neki. Az öreg, úgy látszik, engedett a csábításnak és a két legénnyel tartott, a kik midőn a községet elhagyták, a kintornást a szilvások között agyonverték és kirabolták. 75 forint és néhány darab aprópénz volt az áldozatnál; ezt elvették tőle.

— **Halálraírt katoná.** Budveisből távirják, hogy ott *Rehor* közlegényt ki *Blacek* káplárt szolgálati fegyverével agyonlőtte, a hadbíróság köztel általi halálra ítélte. Az elítelt a 75-ik gyalogezrednél szolgált.

— **A cseléd szerelme.** Berlinből különös szerelmi drámáról ad hírt a táviról. Egy huszonnyolc éves cselédeleány szerelmes lett szülője 15 éves fiába. A viszony mind bensőbb lett s végre a szülők is megtudták. Az apa erre a cselédet elbocsájtotta a szolgálatból s ráparancsolt, hogy a viszonynak vége legyen. A leánynak a válasz annyira fájt, hogy bánatában mérget ivott s rövid szenvedés után meghalt.

— **Divatruház — kutyák részére.** Ami a rue de la Paix ezer pazar kirakata a párisi előkelő hölgyközönségre, ugyanaz a párisi ölebek számára a *Magasin pour chiens*. A Palais Royal hossza udvarán van a kutyák divatruhája, amelynek kirakatai előtt épp úgy órák hosszáig elbámul az előkelő hölgyvilág, mint a legfeltűnőbb ékszereket és ruhákat kínáló kirakatok előtt. Valóságos versengés folyik a magasrangú hölgyek között, hogy melyiknek kutyája jár előkelőbbben. Nem is csoda, hogyha ezt a nemes versengést kielégítendő, kutyadivatruház létesült, abban állandóan nagy vevőközönség tolong. Fésűk, kofék, fogkefék, gallérok, szakállkák, zsebkendők, gummicipők és finomabbnál-finomabb szelyemből készült ruhák és takarók képezik a kutyadivatruház portékáit. S az efajta kutyadivatcikkek mesés áron kelnek el. Némely előkelő hölgy kutyáján százszázakat érő drágaságok vannak. Párisban is többet gondol az előkelő világ kutyájára, mint éhez és nyomorgó embertársára.

— **Életunt uriaszony.** Ma reggel Budapesten a felső rakpartról egy uriasan öltözött nő ugrott öngyilkossági szándékából a holt Duna-ágba. Az arra járó munkások csakhamar kihúzták a csekély vízből az életunt nőt, aki az előhívott mentőknek csak annyit mondott, hogy *Budainának* hívják, férje hivatalnok s Lehel-utca 7. szám alatt lakik. A mentők beszállították a Rókus-kórházba.

— **Az Indianfőnök.** Sikertűt tréfáról beszélnek Párisban, amelynek áldozata egy Párisban, Berlinben egyaránt ismert festő. A művész nagy előszeretettel adta az életuntat, s mikor egy társaságban erősen hívták valami elitebálásra, kijelentette, hogy nem megy, mert semmi élvezetet nem talál a mai unalmas bálakon. A társaság meg akarta büntetni a művészt és csakhamar készen is voltak a boszútervvel. Másnap egy színészbarátja kereste föl a festőt, s nagy elragadtatással beszélt neki arról a mulatságról, melyet az ő művészbarátai rendeznek, sőt is meghívták rá.

A meghívott urak és hölgyek csupa jellemző jelleggel jelennek meg. A múlt évben kalóznak és matrózoknak voltunk öltözve, — magyarázta a színész. Az idén vademberek leszünk, vörösbőrűek, kafferek, kannibálok s hasonlók.

Rádásul még meg is ígérte, hogy a színházuk legpompásabb jelmezét neki küldi el. Másnap már ott volt a festőnél a legteljesebb Indian főnök jelmez a vörös bőr, tollkorona, orrba és fülbevalók, művészileg himzett kötény és végül a hadi-balta, mindezenfelül pedig megígérte neki a jóbarát, hogy közvetlenül a mulatság előtt kifogástalanul megfogja tetoválni. Ugy is lett, a kérdéses estén a leírt dolgokkal szépen kiöltöztette őt a színész, akivel együtt kocsiába ülve hajtották a mulatság helyére. A bejáratnál a színész valami ürügy alatt magára hagyta a festőt, hogy csak menjen egyenesen a terembe, azzal valamit sugva a szolgáló fülébe elsietett. A szolgáló fölcsapta az ajtószárnyakat, s ünnepélyes hangon kiáltotta be a terembe:

— Nabuk — di — Nitha ő felsége, a vulkáni szigetek királya!

A művész büszkén a vállára csapva harci baltáját, hegyes léptekkel tartott egyenesen a terembe, ahol borzalmas látvány tárult szemei elé. A teremben félkörben állva várták

az elől említett társaság tagjai, akik jobbra-balra dőltek a kacagástól, a sikerült tréfa fölött.

— **A törvény előtt.** Aradon, a törvényszéki palota előtt nagyszámmal várakoznak reggelenként az igazságot kérő ügyfelek. Főleg a becsületsértési ügyekben panaszkodók állnak nagy számmal. Ma reggel is ott állt egy jól megtermet magyar. Elpanaszolja a szomszédnak a maga baját.

— Törvénybe kerültem megest a Pista szomszédal.

— Hogy-hogy?

— A Pista szomszéd összeveszett a fiammal. Egy vasvillával többször úgy fejbe vágta, hogy véres lett az egész feje. — Hevert is jó ideig az ágyban.

— Hát e miatt jött panaszra?

— Dehogy! Csak nem hozakodom elő ilyen csekélységgel. Ebsont beforr. Aztán majd visszadják a kölcsönt a fiu.

— Hát miért jött?

— Hát a Pista szomszéd agyonvágta haragjában két kővér libámat. Ezt pedig nem hagyom. E miatt csak hadd ítéljen róla a törvény.

— **A szemérmetlen Génusz.** A fölperes: lex Heinze, az alperes pedig: egy emlék-szobor. Az ügy története az: Allt egy szobor Eisenach közelében, a Wartburg alján, melynek az volt az eddigi hivatása, hogy a német orvos-egyesület alapító-tagjainak érdemeiről meséljen azoknak a turistáknak, akik arra vetődve a szobormű előtt megállottak. A szobor főalakja a gyógyítás tudományát jelképezte, — de sajnos — meztelenül. Kigyó, a ravasz kigyó sugja meg egy kis fiúnak a füvek gyógyító erejének titkait. Ez volt a szoborműven a szimbólum. Hogy ez jól vagy rosszul juttatja-e kifejezésre az orvosi tudományt, erről nem vitázott és nem gondolkodott senki. Ellenben az, hogy a kigyóval konferáló kis fiu inget nem viselt és még a nadrágtartó is tárgyaltalan toalettékké lett volna rajta, mivel hogy ő a szó szoros értelmében szanszkülotok közé tartozott, — ez a sajnálatos körülmény annyira megbotránkozta a Németország valamelyik nagyhercegét, hogy a lojális alattvalók most egy kellemetlen dilemma előtt állanak. Vagy fel kell öltöztetni a Génuszt és rákényszeríteni a szemérmetességre, vagy pedig el fogják toloncolni valami elhagyatott zugba, a hol a szemérmetlensége nem okoz megbotránkozást.

— **Lövöldöző betőrök.** Nagy riadalom volt tegnap éjjel Sacán, hol *Podraszky Gyula* földbirtokos kastélyát akarták kirabolni. *Podraszky* családjával ugyanis a múlt hónapban furdőre utazott s jelenleg is ott tartózkodik. A kastély gondozását a kulcsárnőre és a kastély közelében lakó *Medgyesi Gyula* gazdatisztra bízta. Tegnap éjjel a kastélynak a kertrenyíló ajtaját feltörték és a rablók azon behatolva hozzáláttak az ezüstneműek pakkjához. Az éjjeli őr, a ki a kastély parkjában tartózkodott, észrevette a betőröket s felköltötte a tisztartót, a ki néhány felfegyverkezett béressel sietett a kastélyba. A betőrök azonban biztosították magukat a meglepetés ellen oly formán, hogy a kastély két oldalán egy-egy őrt állítottak fel, a kinek lövéssel kellett jelezni a veszedelmet. Az egyik őr, a mint az emberek közlése láta, elsütötte a fegyverét s azután futásnak eredt. A lövés az egyik bérest *Geese Bálintot* találta, a ki rögtön összeesett. *Medgyesi*, a mint a meglőtt béres elesett, szintén lövésre kapta a fegyverét és éppen a menekülő másik betőrő őrt lötte meg lábán a kit el is fogtak. A kastélyban négy rabló volt benn s mikor ezek a lövés után kiugráltak, a náluk volt revolverekből lövöldöztek az üldözőkre, úgy hogy a tisztartó és a cselédség kénytelen volt az üldözéssel felhagyni. Az elfogott betőrő *Panák Ferenc* szinai lakos azután a reggel megérkezett csendőrök előtt megnevezte rablótársait *Rabatin András*, *Butha Tamás*, *Kovatin Ferenc*, *Kovatin Lázár* és *Fristók Mihály* szinai lakosok személyében, kik közül *Fristók* még a múlt évben az uraság szolgálatában állott, ő szervezte a bandát is. Az elrabolt ezüstneműek is előkerültek. A két meglőtt ember sérülése igen súlyos.

— **A német császár izlése.** Etkezésről lévén szó, magyarul tulajdonképpen nem az izlést,

hanem a gusztust kellene emlegetnünk. De hogy nyelvészeti kérdéssé fajuljon az egyszerű hírközlés, áttérünk a dolog lényegére, a német császár konyhájára. Az agilis uralkodónak minden szokása vagy sajátossága nevezetes dolog minden német ember előtt. Így tehát nem esoda, hogy II. Vilmos étkezési rendjéről is találunk részletes leírásokat német lapokban. A német császár, e hírforrás szerint, rendkívül mértékletesen étkezik és nem ül sokáig az asztalnál. Kedvenc étele a savanyu káposzta, még pedig füstölt bussal. Ugyanaz, ami egy másik, kevésbé magasrangú, de semmi esetre sem kevésbé magas szellemű németnek, Heine Henriknek tulontul ellenszenves volt. A császár még a lagzijára is megrendelte ezt a zamatos edelt s azóta a berlini udvari konyhában „lakodalmi étel”-nek nevezik. Eme izlésbeli irányzatnál talán sokkal jellemzőbb Vilmos császárra nézve az, hogy utasítása szerint ne kerüljön többé nyolc, legfőlebb tíz márkánál. Eltérést e szabálytól csakis a díszlakomák alkalmából engedélyez a császár.

— Ujtás! *Honisch L. István* cs. és kir. főher. udvari fényképész művészeti académiái tag műtermében Szabadság-tér 16., (Dománypalota.) Telefon 358. Minden vasár- és ünnepnapon eszközölt felvételekről 6 drb. vizit fénykép 4 korona, 6 drb. kabinet fénykép 10 korona. A kabinet kép lehet: menyasszonyi, családi vagy bármilyen csoport felvételtől is. Művészies és pontos kivitel szigorúan be lesz tartva. A n. é. közönség szives figyelmét felhívjuk ezen ujtásra.

— A férfivilágban már hosszabb idő óta szinte nélkülözhetetlen eszközzé vált — a bajuszkötő. Hogy is ne, amikor az egyszerű, de fölötte ügyes konstrukció a férfi legnagyobb ékességének gondozására okvetlen szükséges. Nincs olyan férfi toalett cikk a mely ne volna dus választékban képviselve *Porter* Vilmos koronás áruházában Aradon, természetesen dolog tehát, hogy a bajuszkötő sem hiányozhatik ott.

Krokodil az erdőben.

(Aki a sárkány fején taposott.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától —

Arad, augusztus 23.

A Nagyváradi határában levő volffi erdőben különös dolog történt. *Vékony Demeter* Nagy-Kér község becsületes, öreg bírása tegnap kiment az erdőbe rudasfát keresni. Jártában-keltében a Volffi-erdőszélen egyik nagy posvány mellett meg is pillantott egy alkalmas fiatal sugar fát. Süpedékes volt a talaj, de szerencséjére egy nagy kő feküdt a fa mellett reálépett s baltájával hozzáfogott a fa kivágásához.

S uram fia mi történt! A nagy kő a mint a bíró állt, megmozdult s levetette magáról terhét. *Vékony Demeter* alig tápáskodott fel a pocsolójából, a nagy meglepetésből alig tért magához egy rémületes szörny támadt feléje.

A mint maga beszélté ei, egy borzasztó sárkány, tüzet okádó, hatalmas száju állat, ökölyi zöld szemei rémesen forogtak, olyan forma volt, mint egy óriási kigyó, de kövérabb, mint a kétéves borju, négy lába volt a fenevadnak, hosszú, éles körmökkel csuszott feléje, kövér farkával akkorákat csapott, hogy tíz méternyire frecscent a pocsolója sara, zölde szürke otromba teste lassan csuszott előre. *Vékony Demeter* bíró felocsudván, eszeveszett futásnak eredt szerencsésen el ért a katonai céllövőbe, ahol ráriadt a katonákra:

— Vitéz urak! Sárkány, sárkány. Ott van az erdő szélén!

A katonáknak se kellett több, ki puskával, ki szekercével sietett a tüzet okádó sárkány ellen, mint egy-egy Szent Mihály arkangyal rohantak vivni a szörnyeteggel.

Az elszánt csapat már messziről meglátta a tátongó bestiát. Az értelmesebbek azonnal felismerték, hogy krokodilus az.

— Biz a krokogyélus! — konstátálta a legnagyobb tekintély, a szakaszvezető s legott

sztratégiai intézkedéseket tett a roham sikerének érdekében.

Gyűrűt alkotott a kis csapat s óvatosan közeledett a halálrítót „krokogyélus” felé.

A vizi sárkány nagyon jámbor fenevadnak bizonyult, a mi kedélyeskedésre sarkalta a katonákat a félelmes vadállattal.

Vékony Demeter bíró és a szakaszvezető már brudersaftot készült inni a barátságos sárkánnyal, a mikor két állatseregletes szekér igyekezett arra Oláh-Apáti felől. A kocsin ülők nagy örvendezésben törtek ki:

— Mit csinálnak maguk Koxsal? (igy hívták a krokodilust) — kérdezte a kised menaszériák gazdája.

Meg boxoltuk egy kicsit — válaszolt a szakaszvezető?

— Már bizony azt ne bántsák, mert jámbor állat, már kétszáz éves az isten adta — szolt a másik idomító.

— Hát aztán, hogy került ide — érdeklődött a bíró.

— Kítettük üdülni a pocsolójába, míg Kis-Kéren felállítottuk a sátrat. Nem bánt senkit, nem is szökik el, mert alig tud kettőt lépni, a fogai is mind kihultak.

A két állatseregletes azután a szekérre emelte a békés fenevadat s a vitez urak élénk óvációja között a bíró urral együtt behajtottak a faluba.

Vékony Demeter bíró urral ez eset óta nem bír se a falu, se a szolgabíró, se a pap, nem akar hősebb embert ismerni a világon magánál, a ki a sárkány fején is taposott.

Válasz egy nyilatkozatra.

— A szütarulat jegyzőkönyvéhez. —

I.

Nemes Sándor és *Árkossy Vilmos* urak mai nyilatkozatukban azzal a kifejezéssel élnek, hogy *Radó Károly* dr. cikke az én tudtomon kívül és beleegyezésem nélkül jelent meg a lapban, én aznap, mikor a cikk iródott, nem voltam Aradon s ha én azt a cikket előzetesen olvastam volna, annak leközlését nem engedtem volna meg.

Nem egészen így áll a dolog. Hogy a kérdéses nap egyéb elfoglaltságom miatt nem voltam Aradon, az igaz, hogy a cikk tudtomon kívül jelent meg, az is igaz. Ennek előre bocsátása után megneveztem a cikk szerzőjét, *Radó Károly* dr. urat, ki különben is megkért, hogy ezt tegyem. De már azt a kifejezést, hogy „ha a cikket előzetesen olvastam volna, annak leközlését nem engedtem volna meg:” — nem használtam, de nem is használhattam.

Mikor *Nemes* és *Árkossy* urak itt jártak, ugyanazon éjjel magán-körben — a Pölzl-kávéházban — beszélgettem a dologról *Radó* Árpád művezető urral s szó közben felemlítettem, hogy ha itthon lettem volna s előzetesen olvashattam volna *Radó* dr. cikkét, talán a kifejezésekben ajánlottam volna némi *enyhítő módosítást*.

Ennyit szükségesnek tartok kijelenteni, már csak azért is, nehogy egy pillanatra is oly színben tűnjék fel a dolog, mintha én *Radó* dr. urat desavualni akartam volna. Eszemben sincs. Arad, 1901. augusztus 23.

Vass Géza.

II.

A fenti nyilatkozat után ismételve azt, hogy fenntartom a vezércikkemben elmondottakat, az ügyet részemről befejezettnak nyilvánítom.

Arad, 1901. augusztus 23.

Dr. Radó Károly.

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

Aradi heti gabnavásár.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától —

Arad, augusztus 23.

A mai heti vásáron a kínálat elég nagy volt, míg a vételkedv. a lanya irányzat folytán, mérsékelt maradt.

Mai árak: Az árak 50 kilogramm súlyegységet véve alapszámításnak, korona értékben:

U és uj I-ső minőségű buza 7.30—7.40.

Uj-buza közép minőségű 7.10—7.20.

Tengeri 5.60—5.70.

Uj rozs 5.70—5.80.

Uj árpa 5.50—5.60.

Uj zab 5.60—5.70.

Az irányzat lanya.

Vásári jelentés.

— Aradon, 1901. aug. 23-án tartott heti állatvásárról. —

A mai heti állatvásár nagy felhajtás mellett, nagy kereslet és kínálattal indult. Különösen nagy élénkség volt a sertéspiacon, hol a jobb minőségű áru a legnagyobb részben el is adatott.

A szarvasmarha-vásárban a legnagyobb kereslet mutatkozott a jobb minőségű fejős tehenekben, melyek ezuttal nagyobb számban hajtottak fel és melyekért tényleg jó árakat fizettek.

Keresett volt a levágásra való szopósborju s a felhajtott borjuk jó árban mind el is adattak.

Hizlalási célra való szarvasmarha ezuttal a vásárra nem hozatott.

Vágómarhák nagyobb számban hajtottak föl; a felhajtott állatok el is adtak és azok árai aránylag a mult heti árakhoz emelkedtek.

A juhvásárra kevés felhajtás volt, miért is az kevés érdeklődés mellett lanyhán folyt le.

A lóvásár jobb minőségű állatok hiányában lanya volt, leginkább olcsó minőségű igás és parasztlóvak jöttek forgalomba.

A halpiacra alig hozatott valami és így a II-od rendű áru elég jó árban adatott el.

Baromfi vásárra a behozatal nagy, minél fogva az árak némileg csökkentek.

Ezenkívül felhajtott 278 darab szarvasmarha és borju, 62 darab juh, 320 darab ló és 490 darab sertés.

Árak a következők:

Szarvasmarha vásár: Szarvasmarha levágásra elsőrendű párja 540—600 koronáig. Szarvasmarha levágásra másodrendű párja 380—480 koronáig. — Szarvasmarha hizlalási célra — koronáig. Igásőkör párja 420—500 koronáig. Fejőstehen kis borjas 140—230 koronáig. Szopósborju levágásra darabja 16—38 koronáig. — Rugottborju drbja 48—100 koronáig. Juh párja 18—32 koronáig. Bárány párja — korona — fillérig. Tehén levágásra — koronáig.

Lóvásár: Remondaló darabja — korona. Hintósító párja — koronáig. — Igásító elsőrendű párja — koronáig. — Igásító másodrendű párja 380—400 koronáig. Parasztló párja 270—340 koronáig. — Rossz ló (levágásra) párja — koronáig. — Elcsigázott ló drbja 16—30 koronáig. — Kincstári mustra ló drbja koronáig.

Sertésvásár: Hizott sertés klgrja 84 fillérig. — Félhizott sertés klgrja 80 fillérig. Süldősertés párja 36—56 koronáig. Pecsényemalacz drbja 3.60—6.00 fillérig. Fiasokca drbja 56—92 koronáig. Paraszthizlalású sertés klgrja — fillérig. — Három hónapos malacz párja — koronáig. Soványsertés párja 60—76 koronáig.

Baromfi vásár: Hizottliba párja 10—12 koronáig. Soványliba párja 4.40—5.20 fillérig. Fialliba párja 4.00—5.60 koronáig. Kappan párja 4.40—6.00 fillérig. — Idei csirke sütni való párja 1.50—2.30 fillérig. Idei csirke rántani való párja 70—1.10 fillérig. Gyöngycsirke párja — koronáig. — Rucza párja idei 1.80—4.00 fillérig. Pulyka párja — koronáig. Tojás 11 drb 40 fillér.

Halpiacz: Eleven hal klgrja 2 — fillérig. Vágott hal klgrja 1.60 fillérig. — Jegelt halak klgrja 1.10—1.20 fillérig. — Apróhalak klgrja 90—1.00 fillérig. Kecsege kilogrammja — fillérig.

A hetipiác 11 órakor kezdett oszolni.

Budapesti ár- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, augusztus 23.

Déltőzsde. A buzaárakat mérsékelt, vételkedv gyöngy. Nyugodt irányzat mellett 24,000 métermázsza került forgalomba, változatlan áron. Egyéb gabonanemek nyugodtak. Időjárás szép.

Zárul 12 órakor:

Buza októberre	7.94— 7.95
Buza 1902. áprilisa	8.36— 8.37
Rozs októberre	6.68— 6.69
Zab októberre	6.33— 6.34
Tengeri augusztusra	5.21— 5.22
Tengeri szeptemberre	5.21— 5.22
Tengeri 1902. májusra	5.14— 5.15
Repce augusztusra	

Zárul 5 órakor:

Buza októberre	7.94— 7.95
Buza 1902. áprilisa	8.36— 8.37
Rozs októberre	6.68— 6.69
Zab októberre	6.31— 6.33
Tengeri augusztusra	5.20— 5.21
Tengeri szeptemberre	5.12— 5.13
Tengeri 1902. májusra	
Repce augusztusra	

Zárul 5 órakor:

Oszták hitelrészvény	633.—
Magyar hitelrészvény	641.50
Lezámitolóbank részvény	429.—
Rima-Murányi vasmű részvény	443.—
Oszták-magyar államvasuti részvény	632.—
Közuti vasút	570.—
Városi villamos vasút részvény	284.—

Szeszüzlet.

— Augusztus 23. —

Mai jegyzéseink: Készárú nagyban nyers szesz 115 korona, kicsinyben 117 korona; finomított szesz nagyban 118 korona, kicsinyben 120 korona hordó nélkül, per 100 liter o/o, beleértve 70 korona fogyasztási adót. Száritott moslék: 12:80—13— korona mázsánként.

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Augusztus 23. —

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronként 400 kilogramm felüli sulyban 82—84 fillérig. Öreg közép páronként 300—400 kilogramm sulyban — fillérig. Fiatal nehéz páronként 320 kilogramm felüli sulyban 90—92 fillérig. Fiatal közép páronként 251—320 kilogramm sulyban 90—92 fillérig. Fiatal könnyű páronként 250 kilogramm terjedő sulyban 90—94 fillérig.

Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogramm felüli sulyban — fillérig. Közép páronként 240—280 kilogramm felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 240 kilogramm terjedő sulyban — fillérig.

Szerioi: Nehéz páronként 280 kilogramm felüli sulyban 88—90 érig. Közép páronként 240—280 kilogramm sulyban 87—88 fillérig. Könnyű páronként 240 kilogramm terjedő sulyban 87—88 fillérig.

Sertéslétszám. Augusztus hó 20. napján volt készlet 45,351 darab, augusztus hó 21. napján felhajtott 305 darab, augusztus hó 21. napján elszállított 535 darab, augusztus hó 22. napján maradt készletben 45,121 darab. Üzlet: Változatlan.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti ár- és értéktőzsde.

Budapest, augusztus 23.

Magyar aranyjáradék 40/o	118.60
Magyar koronajáradék 40/o	93.—
Magyar arany 41/20/o	122.—
Magyar ezüst 41/20/o	100.60
Magyar keleti vasút	118.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	92.75
Magyar italmegváltási kötvény	100.—
Horvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	93.50
Magyar nyeresémsorsajegy kölcsön	173.50
Tiszaszabályozási és szegedi kölcsön	144.—
Oszták papírjáradék	98.75
Oszták járadék ezüst	98.65
Oszták járadék arany	118.—
Koronajáradék	95.75
1860-iki államsorsajegy	140.—
Oszták-magyar bankrészvény	1670.—
Magyar hitelbank részvény	641.50
Oszták hitelbank részvény	633.25
Oszták-magyar államvasút	632.—
20 frankos arany (Napoleonador)	19.02
Német birodalmi márka	117.15
London	239.40
Páris	94.80

NAPIREND.

Augusztus 24. Szombat. Róm. kath. naptár: Bertalan apostol. — Protestáns naptár: Bertalan apostol. — Izraelita naptár: Sabbat, Ki Tece. — Görög-keleti naptár (aug. 11.): Euplusz. — A nap két 4 óra 53 perckor, nyugszik 6 óra 38 perckor. — A hold két 2 óra 54 perckor, nyugszik 11 óra 59 perckor.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 766.0 milliméter, délután 2 órakor 765.0 milliméter. — Hőmérsék reggel 7 órakor C° + 14.0, délután 2 órakor C° + 21.8. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor EN. 4, délután 2 órakor EN. 5. — Felhőzet reggel 7 órakor többnyire derült,

délután 2 órakor félderült. — Csapadék az utóbbi 24 órában 1 milliméter dörgés.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Változó, elvélve csapadék, hűvös.

Szabadságáról emléktárgyak országos múzeuma (színház-épület 1-ső emelet.) Nyitva van mindennap délelőtt 8 órától délután 6 óráig. Belépti-díj: Hétköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapok kivételével, mindennap 11 1/2—12 1/2 óráig. Helyiség: Breklye-múzeum helyisége melletti ülésterem.

Augusztus 24. Az aradi szobafestő és mázólagosok táncvigalma (Szabó István kerthelyiség.)

Szeptember 3. Körjegyzőválasztás Kisindján.

Szeptember 7—9. Az aradi polgári lövészet díj-lőversenye.

CSARNOK.

A kaland.

Irta: Pekár Gyula.

Egy augusztusi éjszakán hatan ültünk kint férfiak az ostendei Cursaal terrasán. Jobbra, balra villanyfényben káprázott a tengerparti boulevard, s a nagy éttermek földig érő üveglapjai mögött — akárcsak üvegházakban órága orkideák — mint egy kirakatban ültek ott a nemzetközi mulató világ kalandos asszonyai. Alattunk az aszfalton hömpölygött az ezerszínű elegáns sokaság s kacaj hangzott fel belőle minden pillanatban, a párisi nők nyugtalanító éjjeli kacaja . . . És volt e körülötünk lüktető mámorban minden: roulette-szenvedély és eladó mosoly, selyemsuhogás és női illat, aranycsengés és léha nevetés, — minden, ami a velőt emésztí s az örültek háza felé sodor. Csak a tenger maradt fenségesen közönyös és komor e sok muló balgaság közepette, hajjainak moraja mint egy szomorú zsolttár hangzott fel olykor a nyári éjszakába . . . Bizarr szerelmi tárgyakról beszélgettünk. Arról hogy egy megszakított szerelmet lehet-e egy másik szivben — folytatni? — Persze a legtöbben kacagtak.

— Lehetetlen. — mormogá az amerikai festő, — olyan volna az, mint ha egy megkezdett női arcképet egy más asszony után akar-nék befejezni . . . Az a más nőben folytatott szerelem egyszerűen új szerelem lesz.

— De hátha nem lesz új szerelem? — felelt egy szivbontó párisi írő, — hátha az a nő, akiben folytatni akarom megszakított szerelmemet, hasonló lélekállapotban van, mint én s elülről kezdés helyett mind a ketten egyszerűen ott folytatjuk a szenvedélyt, ahol külön-külön elhagytuk. Persze minden attól fog függeni, hogy az egyik fél nincs-e egy fog-stádiummal előbb, vagy hátrább a másiknál . . . Ha én az első csóknál hagytam el szerelmemet, az új nő pedig a századik csóknál a magáét, akkor természetes . . .

— Hogy a nő lesz előnyben s rögtön az ön nyakába borul! — kacagtunk mindnyájan. — Lehet! Hisz hova lenne a mi regényirodalmunk, ha a nőről mindent fel nem tétel-nénk? A nőktől minden kitelik . . .

— Még a jó is! — Vágott közbe egy cinikus kártyás. — De mit szól ön a dologhoz, herceg?

A herceg elmosolyodott. A hatvanéves Alkibiadesz merengve ült ott mellettünk és finom ujjai szórakozottan játszottak monoklija színörkijével. Szép, keskeny arca még mindig örökifjú volt, hófehér haja keretében s gardéniás szürke redingoteja most is olyan fiatalos eleganciával állott gardista-termetén, mint régen, mikor még az Eugénia udvarának a kényeztetett hőse volt. Ismerni látszott minden asszonyt s jóakaró bizalmasan mosolyogott a legtöbbre. Eszrevettem, hogy a játék terem felé haladó kis párisi nők mind előre köszöntek neki . . .

— Folytatni a megszakított szerelmet egy másik szivben? — mormogá sóhajtva, — ah uraim, önök tulságosan irók és tulkevessé szerelmesek! . . . De most az egyszer én még tovább megyek, mint önök. Azt mondom, hogy az első szerelmet kivéve, a többi mind csak folytatás . . . Minden igazán szerelmes természetű ember mindig egy ugyanazt a nőt keresi egész életében, — szeretni azonban szeretheti több asszonyban. És nem vették önök észre, hogy az ifjuság multán nincs többé nagyon kedvünk „az elején“ kezdeni a dolgokat; nincs többé kedvünk a romantikus édeléshez, ha-

nem tulhamar akarunk célt érni? . . . De önök másról beszélnek és tudom én, hogy mire gondolnak. Folytatni a megszakított szerelmet másban? . . . Egy régi kalandom jut erről eszembe és tán szerelmi pályámnak a legfurcsább esete ez. Itéljenek maguk: én elmondom szoról-szóra, ahogy történt . . .

(Folytatása következik.)

IDEGENEK ARADON.

— Augusztus 23. —

Központi Szálloda. Sziromayer Károly alezredes, Ditrich Gyula kapitány, Rottenau József kapitány, Muntyán Sándor kapitány, Popházi János kapitány, Ram József főhadnagy, Angster Rudolf, Moldauer Henrik főhadnagy, Fichtl Vilmos hadnagy, Rom Ernést hadnagy, Kapiller Oszkár hadnagy, Savanne Rudolf hadnagy, Fried hadnagy, Eiler hadnagy, Bartsch Arnold főhadnagy, dr. Rogsler főorvos Békés-Csaba. — Bleier Samu kereskedő Garahonc. — Schlésinger Gyula utazó Bécs. — Lewenthal L. kereskedő Glogác. — Brandl H. kereskedő Bécs. — Karafiath Tivadar mérnök Budapest. — König Fülöp utazó Budapest. — Ausbaum József berlő Sajtény. — Feigelstok Mór utazó Bécs. — Vas Béla Budapest.

A felelős szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős:

VASS GÉZA.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1901. évi május hó 1-től.)

ARADROL	ARADRA
Budapest felé indul:	Budapest felől érkezik:
Nagyváradra reggel 5.10	Személyvonat reggel 6.05
Gyorsvonat reggel 8.18	Személysz. tv. reggel 9.10
Személyvonat d. e. 11.20	Gyorsvonat délelőtt 11.51
Személysz. tv. d. u. 3.56	Személyvonat d. u. 3.55
Gyorsvonat délután 4.21	Gyorsvonat este 7.11
Személyvonat este 9.35	Szm. Szolnokról este 8.50
Erdély felé:	Erdély felől:
Személyvonat reggel 6.35	Soborszlóról reggel 6.59
Gyorsvonat délután 12.11	Személyvonat d. e. 10.50
Soborszló délután 2.04	Radnáról délután 2.36
Személyvonat d. u. 4.30	Gyorsvonat délután 4.36
Radnág este 6.35	Személyvonat este 5.57
Gyorsvonat este 7.18	Gyorsvonat délelőtt 5.08
Temesvár felé:	Temesvár felől:
Személyvonat reggel 6.20	Vegyesvonat d. e. 10.43
Személyvonat d. e. 11.56	Személyvonat d. u. 3.44
Vegyesvonat délután 5.—	Személyvonat éjjel 10.35
Szeged felé:	Szeged felől:
Vegyesvonat reggel 7.12	Személyvonat reggel 8.38
Személyvonat d. u. 4.09	Vegyesvonat este 7.06
Brád felé:	Brád felől:
Személyvonat reggel 6.25	Borossebesről szv. r. 8.03
Vegyesvonat d. u. 12.08	Vegyesvonat d. e. 11.—
Borossebesig szv. du. 5.20	Személyvonat este 6.56

Aradi nyári szinkör.

Szombaton, 1901. évi augusztus hó 24-én

A baba.

Operette 4 felvonásban. Irta: Ordonneau Maurice. Fordította: Reiner Ferencz. Zenéjét szerette: Audran Edmund.

SZEMÉLYEK:

Lancelot . . . Mányai A.	Chanterelle . Szadai F.
Maximin . . . Arkossy V.	Lorémis . . . Rubos A.
Hilarius . . . Fenyéri Mór.	Balthasar . . . Czako V.
Hilariusné . . . Tolnainé.	Egy jegyző . Boda F.
Alésia Fedák Sári.	Beszélő baba Billik Emma.

Kezdeté 7 és fél órakor.

NYILTTÉR.*

A mikalakai tisztviselő-telepen
igen szép fekvésű

telkek

jutányos áron eladó.

Bővebbet ugyanott Goldis Kornél tulajdonosnál.

428—1901. g. sz.

Árverési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke a Mittelman-féle szeszgyár telepen levő magtárhelyiségeknek f. évi szeptember 1-től 1 évre való bérbeadása iránt folyó év augusztus hó 26-án d. e. 10 órakor árverést tart.

Kikiáltási-ár: 1. Az 1. 2. és 3. számú 4600 mm. gabonát befogadó magtárra 750 korona. 2. A 4. számú 6000—7000 mm. gabonát befogadó magtárra 1200 korona. 3. Az 5. számú 4000—5000 mm. gabonát befogadó magtárra 1000 korona évi bér.

Bánatpénzül leteendő a kikiáltási ár 10%-a készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban.

Az árverésen részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli árverés megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánatpénz mellékelve van, s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árverési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árverési feltételek a gazdasági tanácsnok úrnál az árverést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági székének 1901. évi augusztus hó 19-én tartott üléséből.

Kiadta:
Vannay,
aljegyző.

Magy. kir. államv. üsletv. Aradon.

24510. I—1901. szám.

Pályázati hirdetmény.

A magyar kir. államvasutak Alvincz állomásán berendezendő Buffet-vendéglő bérletére ezennel zárt ajánlatu pályázat hirdettetik.

A bérlet 1901. évi október hó 1-ével kezdődik és tart ezen időponttól számított 3 éven át, vagyis 1904 évi szeptember 30-ig.

A bérleti feltételek a magyar királyi államvasutak aradi üzletvezetőségének I. osztályában a rendes hivatalos órákban megtekinthetők vagy kívánatra postán megküldetnek, miért is ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy azokat ismerik és egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

Az 1 koronás bélyeggel ellátott és „Ajánlat az alvinczi Buffet vendéglő bérletére” feliratu borítékba zárt ajánlatok lepecsételve 1901. évi szeptember hó 7-én déli 12 óráig alulírott üzletvezetőség általános (I) osztályánál nyújthatók be.

Bánatpénz fejében 100 azaz egyszáz korona készpénzben vagy állami letételekre alkalmas értékpapirokban legkésőbb f. évi szeptember hó 6-án déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak aradi üzletvezetősége gyűjtőpénztáránál Aradon leteendő.

Takarékpénztári betétkönyvek letét gyanánt nem fogadtatnak el. Ezen feltételektől eltérő vagy nem a kitűzött határidőre beérkezett ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

Az ajánlatok közt a választás szabadon a bérösszegre való tekintet nélkül történik.

Aradon, 1901. augusztus hó 19-én

A magy. kir. államvasutak
aradi üzletvezetősége.

(Utánnomást nem díjazatik.)

424—1901. g. sz.

Árverési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke a Birkás dűllőben fekvő katonai lövőtérén, továbbá a Birkás-dűllőbeli gyakorlótereken az erdei őrlak háta megett levő sátor kivételével és a Ségai és Birkás-dűllőbeli téglaverő helyeken az égetett szeszes italok és szesz kimérési jognak 1903. évi december hó 31-éig való bérbeadása iránt folyó év augusztus hó 26-án d. e. 10 órakor árverést tart.

Kikiáltási-ár: 272 korona évi bér. Bánatpénzül leteendő a kikiáltási ár 10%-a készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban.

Az árverésen részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli árverést megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánatpénz mellékelve van, s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árverési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árverési feltételek a gazdasági tanácsnok úrnál az árverést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági székének 1901. évi augusztus hó 19-én tartott üléséből.

Kiadta:
Vannay,
aljegyző.

Magy. kir. államvasutak.

128350—901. sz.

Hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága nyilvános ajánlati tárgyalást hirdet a Temesvár állomáson előállítandó következő épületek és építmények u. m. egy huszonkét-állású kör alakú mozdonyszin, mozdonyfordító korong alapzat, két tisztítógödör, daruakna és csatornázás létesítésére szükséges építési munkák végrehajtására.

A tervek és költségvetések, az egységárjegyzék, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek Budapestben a magy. kir. államvasutak igazgatóságának magasépítmenyi ügyosztályában (VI. Teréz-körút 56. sz. III. em. 13. ajtó) és Szegeden az üzletvezetőség pályafentartási osztályában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlatok legkésőbb 1901. évi szeptember hó 7-én déli 12 óráig nyújthatók be alulírott igazgatóság építési és pályafentartási főosztályánál (VI. ker. Teréz-körút 56. sz. II. em. 10. ajtó.)

Az ajánlatok egy korona, az ajánlat mellékletei ivenkint 30 filléres bélyeggel ellátva és lepecsételve a következő felirattal nyújthatók be. „Ajánlat a Temesvári mozdonyszin előállítására.”

Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni.

Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1901. évi szeptember hó 6-án délelőtt 12 óráig 4500 azaz négyezeröttszáz korona bánatpénz teendő le a magy. kir. államvasutak központi főpénztáránál (VI. ker. Andrassy-ut 75. szám földsz.) akár készpénzben, akár állami letétre alkalmas értékpapirokban.

A bánatpénzről szóló letétjegy az ajánlathoz nem csatolandó.

Az értékpapírok a legutóbb jegyzett árfolyam szerint számítat-

nak, de névértéken felül számításba nem vétetnek.

Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául.

Pósta útján beküldött ajánlatok és bánatpénzek térti vevénnyel adandók fel.

Budapest, 1901. augusztus hó.

Az igazgatóság.

(Utánnomást nem díjazatik.)

425—1901. g. sz.

Árverési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke több szántó földeknek 1901. évi október hó 1-től 6 évre illetve 3 évre való bérbeadása iránt folyó év augusztus hó 26-án d. e. 10 órakor árverést tart.

Kikiáltási-ár: a szurdok dűllőbeli 45⁶⁴⁷/₁₁₀₀ holdra 15 korona, a nagykaszálódűllőbeli 100 holdra 36 korona, a nagylegelőbeli 57—60 sz. 20⁶⁴/₁₁₀₀ hold földre 39 korona holdankénti évi bér.

Bánatpénzül leteendő a kikiáltási ár 10%-a készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban.

Az árverésen részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli árverés megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánatpénz mellékelve van, s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árverési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árverési feltételek a gazdasági tanácsnok úrnál az árverést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági székének 1901. évi augusztus hó 19-én tartott üléséből.

Kiadta:
Vannay,
aljegyző.

422—1901. g. sz.

Arverési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke a szín- és bérház-épület déli oldalán jelenleg Herzl Bernát által bérelt 1-ső emeleti lakásnak f. é. november 1-től 3 évre való bérbeadása iránt folyó év augusztus hó 26-án d. e. 10 órakor árverést tart.

Kikiáltási-ár: 1200 kor. évi bér és 61 kor. 44 fill. vízfogyasztásdíj. Bánatpénzül leteendő a kikiáltási ár 10%-a készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban.

Az árverésen részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli árverés megkezdése előtt nyújthatók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánatpénz mellékelve van, s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árverési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árverési feltételek a gazdasági tanácsnok úrnál az árverést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági székének 1901. évi augusztus hó 19-én tartott üléséből.

Kiadta:
Vannay,
aljegyző.

Kúvin község előjárósága
szeptember 1-ére
**adóvégrehajtót
keres.**

Fizetése: havi 40 korona
készpénzfizetés és a szokásos
teljes ellátás.

Montia György,
jegyző

KOCH DÁNIEL
kerékpár és varrógépraktár, villamos esengő
berendezésel látogat.
Deák Ferencz-utca 42.

Nagy javító-műhely!

Mindennemű
kerékpárok és varrógépek
kedvező fizetési feltételek mellett
kaphatók. 656

Barakony község

jegyzői irodájában
egy a jegyzői teendők-
ben jártas
fiatal ember
alkalmazást nyer.

Az állás folyó évi szeptember
hó 1-én elfoglalandó.

Javadalmazása havi 40 ko-
rona, lakás és élelmezés.

Barakony, 1901. évi augusz-
tus 19-én.

Keresztes Lajos
jegyző.

**Tölgy-
és bükk-mag
kiadó.**

Bővebben lehet értekezhetni:
uradalomnál Walemárén posta:
Gurahoncz. 1074

Ha hull a haja!
használgon
**Kossuth-féle
haj-essentiát**
(T. Capillorum)

biztos szer a hajhullás és fejkorpa ellen,
kitűnő haj-ápoló szer.

Ára 4 korona.

Kapható a megváltóhoz ozimzett gyógyszer-
tárban 916

M.-BADNÁN.

Egy

béres-gazda

ki már 10 év óta Gróf Zsi-
linsky uradalmánál szolgál,
ugyanily minőségben

állást keres.

Czim Tatar Mihály béres
gazda, Ötvenes, Lára gazda-
ság. 1094

Egy,
a jegyzői teendőkben
tökéletesen jártas
segéd
kerestetik

havi 50 korona és ellátás
mellett.

Kurticsón, 1901. augusztus
21-én.

Szerény Sándor,
jegyző.

1099

90—1901.

Hirdetmény.

A kedvezményes boritaladó fi-
zetésére igényt tartó szőlősgazdák
ezennel felhívjuk, miszerint a
házi fogyasztásra szánt borszük-
ségletüket az 1892. évi XV. t. cz.
8. §-ára való hivatkozással f. évi
szeptember hó 15-ig a fogyasztási
adó felügyelőségnek bejelentésük.
Arad, 1901. augusztus hó 16.

Varjassy,
tanácsnok.

Telefon 387. városi és megyei.
BRAUN N. A.
festék és kőezerek
ARADON,
József főherceg-ut 12. és Forray-utca 7.

Ajánl saját gyártmányu olajfesték- és
fényemázakat s minden e szakmába
vágó cikkeket legjutányosabban,

Pontos és szolid kiszolgálás!

A Braun N. A.-féle

Amerikai padlózománcz készítője.

Ezen padlófényemáz szagtalan, mosható
és röktön szárad. 1 kgr. 90 kr.

Vidéki rendelések postafordultával.

Kiadó lakások.

Boczkó-utca 9. szám alatt
első emeleten

7 szoba, konyha, fürdő-szoba;
vagy: 4 szoba, konyha, fürdő-
szoba; 2 szoba és konyha; ud-
vari 2 szoba, konyha, pincze-
lakás, vagy üzleti helyiség, mely
2 szoba és konyhából áll

november hó 1-től

vagy javítás után 1097

kiadó.

412—1901. g. sz.

Hirdetmény.

A városi állat állomány részé-
re 450 m. m. zab beszerzése rendel-
tetvén el. azokat, akik a város
közönsége részére zabot eladni
óhajtának, felhívjuk, hogy a kama-
rási hivatalban f. évi augusztus
hó 30-ig jelentkezzenek.

Arad sz. kir. város gazdasági
székének 1901. évi augusztus hó
12-én tartott üléséből.

Kiadta:
Vannay,
aljegyző.

Uradalom feloszlás folytán

őzv. báró Schosberger Zsigmondné 6 méltósága p.-szt.-tornyai
uradalmában (Békésmegye) **1901. szeptember 1-én,** reg-
geli 8 órától kezdve, önkényes árverésen a kikiáltási áron
felül legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

I. Angol félvér ménes 49 drb. különböző koru és
nemű csikó idei választottól — 4 évesig.

II. Simmenthali jellegű tehenészet.

27 drb. 5—8 éves fejős tehén.

17 drb. előhasi üsző.

2 drb. telivér simenthali bika.

33 drb. ezen tehenészet után származó különböző
koru ökörtinó.

III. Különböző gazdasági felszerelés: szeke-
rek, ekék, fogások, hengerek, vetőgépek stb.

Pusztá-Szt.-Tornya vasutállomás 5 percz.

Orosháza vasutállomás 30 percz.

Pongrácz Jenő,

uradalmi intéző.

1100

Beiratások az aradi Zenedében.

Az aradi Zenekedvelők Egyesülete által 1833. évben alapított és fenntartott és Arad szab. kir. város védnöksége alatt álló

ARADI ZENEDÉBEN

az 1901/2. tanévre a beiratások folyó év szeptember hó 1. 2. 3-án mindig délután 3-tól 5 óráig a Zenede helyiségben
(Templom-utca) eszközöltetnek.

Tandij egy évre 50 korona, beiratási díj 10 korona.

Felnőtt fiatal emberek este 7 és 9 óra közt oktatást nyerhetnek.

Fuvola és clarinet tanszakra 2 növendék tandíjmentesen felvétetik.

A rendes oktatás szeptember hó 4-én veszi kezdetét.

Arad, 1901. augusztus hó 23-án.

Krispin József, igazgató.

1096